

OPPRØR

Nummer 2

Årgang 3

februar 1991

Jeg ønsker meg et AKP som tar et djupere oppgjør med den kapitalistiske og patriarkalske tradisjonen enn vi har gjort hittil, skriver Kjersti Ericsson. Les mer om dette på

baksida

Landsmøte

Vedtektsendringer

Landsstyret i RV legger fram forslaget til endringer av vedtektene til RV.

Nytt RV – ny ledelse

Hvem skal sitte i RV's landsstyre etter landsmøtet 16-17. mars? Mange av de 15 medlemmene i landsstyret trekker seg. Noen ønsker gjenvalg. Aksel Nærstad stiller til gjenvalg som leder. Valgkomiteen ønsker en åpen diskusjon om kandidater og sammensetning.

Se side 8

Kvinnene samler seg mot EF

I følge de offisielle tall er det nå nesten dobbelt så mange arbeidsløse kvinner som menn i EF-landa. I virkelighetens verden er det antakeligvis enda verre. Dette viser at EF rammer kvinner hardere. Men EF rammer også kvinner annerledes.

Arbeidsløsheten har stått stille blant menn, mens det er kvinnearbeidsløsheten som har økt. Dette er skjult i den offisielle statistikken. Men «Kvinner mot EF» jobber for å synliggjøre denne virkeligheten. Og «Kvinner mot EF skal også synliggjøre motstanden mot EF.

Björg Njaa er styremedlem i «Nei til EF» i Oslo. Hun er også leder for den norske delen av den nordiske kampanjen «Kvinner i Norden sier nei til EF». Opprør har snakka med henne om disse spørsmåla.

Se side 5

1 mai, Samorg og sosial- demokrati

Opprør har snakket med AKP's nye faglige leder, Vegard Holm om Samorgenes faglig-politiske rolle og om forholdet til sosialdemokratiet.

Se side 3

Internasjonal konferanse
Ingeniørenes Hus
Oslo, 1.-3. mars

MOT- KREFTER

ARR: Klassekampen, AKP og Studieforbundet Ny Verden.

Gå mot strømmen! –farg Norge rødt!

Her følger siste oppsummering av listearbeidet i fylker og kommuner. Les den, og finn ut hva du kan bidra med i listearbeidet.

Midtsidene

Studiespalta: ny spalte på side 3

OPPRØR

Månedssavis utgitt av AKP og RV
Redaktør og ansvarlig utgiver:
Erik Ness
Redaksjonssekretær:
Birger Thurn-Paulsen
Redigering/Layout: Katrine Malmo
og Tor Otto Tollefsen
Adresse: Postboks 211,
0103 Oslo 1
Telefon: 02-384250

Kjemp mot krigen - styrk AKP

I 1990 var illusjonene om varig fred og europeisk demokrati i hele verden på sitt høyeste. Men endringene av styrkeforholda i verden ga også USA friere tøyer. Minkende rivalisering og krigsfare mellom supermaktene rydda plass for økonomisk, politisk og militær krig fra nord mot sør.

AKP, med vår klare anti-imperialistiske politikk, spiller en helt sentral rolle i kampen mot krigen. Partiet har reagert raskt mange steder i landet, og har både mobilisert på gata og tatt initiativ til breie opprop og komiteer. Klassekampen er helt avgjørende som avisa for informasjon og analyse. Vi ser at det trengs et kommunistisk parti med et klart sør-perspektiv, med en marxistisk analyse basert på Lenins imperialismeteori, og med lang erfaring i å organisere både på gata og i brei front.

Norges deltakelse i krigen stiller store krav til anti-imperialister. Anti-krigsbevegelsen retter seg ikke bare mot en aggressiv supermakt, men også mot vår egen regjering og

Stortings aktive krigspolitikk. Kravet om å stanse all norsk krigsstøtte må være en helt sentral del av fronten.

Kampen mot krigen blir foreløpig møtt med omfattende overvåking og trakassering av mørkhuda demonstranter. Gudleiv Forr skriver i Dagbladet 7/2 om SVs holdning til krigen: «Dette er en posisjon som selvsagt kan aksepteres. Det er det syn titusener marsjerer i gatene foran det hvite hus og på Trafalgar Square for å markere. Det bør også godtas i Norge så lenge vi ikke er direkte involvert. Men den dagen vi igjen har 9.april, vil det være umulig. Da er tida for pro et contra-diskusjon ute.»

På hvilket tidspunkt et standpunkt mot krigen vil bli kriminalisert og oppfatta som 5.kolonne er ikke klart. Men haukene i Stortinget presser på for ytterligere opptrapping av norsk krigsstøtte, og regjeringa beroliger dem: Nivået på den norske støtten ligger ikke fast.

For partiet stiller dette først og fremst politiske krav, til argumenta-

LEDER

sjon og til organisering. Salg av KK og spredning av AKPs hefte om krigen er nødvendig grunnarbeid for alle partilag. Der det er mulig bør laga ta initiativ til åpne møter, studier og organiserte diskusjoner, spesielt blant ungdom. Der det er aktuelt bør partiet samarbeide nært med

Rød Ungdom og NKS.

Samtidig melder diskusjonen om sikkerheten seg aktivt på dagsorden, om beskyttelse både av partiet og av anti-krigs-demonstranter. En ny generasjon ungdom skal lære om overvåkningspolitiet og igjen reise kamp mot registrering og fotografiering. I demonstrasjonene mot krigen deltar mange folk som sjøl kommer fra 3.verden, på tross av at de risikerer forfølgelse, og mange flere sympatiserer. Kanskje kan dette arbeidet også gjøre det mulig for AKP å bli noe mer enn et hvitt parti. Men da må slike spørsmål bli tatt alvorlig på en helt annen måte enn idag.

AKP og Klassekampen gjør det idag utholdelig å leve i et land der øvrigheta kryper for USA-imperialismen og de mest hyklerske fraser om demokrati og frihet. En situasjon med USA som den dominerende supermakta vil bety nye utfordringer framover. 90-års Norge trenger et styrka kommunistisk parti med sterke ungdomsorganisasjoner!
SIRI JENSEN

PARTINYTT

Om pianospill og organisering

For å si det med Stig Holmås (fra «det siste Westerndiktet») «Her er nok å ta seg til for den som er forbanna på loven.»

Mitt inntrykk er at vi er mange som er forbanna nå. Og som ikke bare er forbanna og oppgitte, men forbanna og oppgående. Ja, som faktisk har henda fulle med å organisere anti-krigsarbeid, Nei til EF-grupper, selge Klassekampen, få til RV-lister...

Hvordan løse problemet med få hender og mange oppgaver?

Jeg har to svar som nok noen vil karakterisere som gammeldage og konservative. Det får stå sin prøve. Jeg tror likefullt de er fornuftige - og nødvendige.

1. Organisering - tenk kollektivt! Bruk partilagsmøtene til å diskutere de spørsmåla vi blir konfrontert med når det gjelder krigen i Golfen eller EF/EØS. Del ut løpesedler, stå på stand, selg KK, skriv avisinnlegg, gå på åpne møter - sammen.

2. Ha flere tanker i huet på en gang - spill piano! Det går f.eks. an å holde innleiing om Golf-krigen på et RV-møte. Eller diskutere imperialismen og EFs forhold til Midt-Østen på et møte i Nei til EF-gruppa. Eller ha med noen Klassekampen og selge i demonstrasjoner og åpne møter.

Til slutt - en oppfordring til dere som er forbanna, men mest oppgitte og frustrerte: Klarere enn på lenge ser vi at det trengs noen som kan forklare folk hva som skjer og organisere anti-krigsfronten på et anti-imperialistisk grunnlag. Det trengs noen som slåss for å forandre verden - som slåss for AKP som fortsatt et kommunistisk parti!

I tillegg en opplysning fra Sentralstyret: ST har valgt Amljot Ask som internasjonal leder - og Erik Ness som redaktør av Opprør.

GUDRUN HØVERSTAD
partisekretær

Profil

NKS har hatt landsmøte og valgt ny leder. Han heter altså Hans Olav Brendberg og kommer fra Mo i Rana - før han ble historiestudent i Oslo. Han har vært med i «rørsla» siden det første året på gymnaset. Innimellom studiene av historia har han lagt ned mye arbeid for målsaka, gjennom Norsk Målungdom.

Han mener at vi har latt arbeidet for språk, kultur og nasjonal sjølråderett forfalle en del. Målrørsla derimot har jobba mye med disse spørsmåla i det siste. Han tror det blir viktig framover, ikke minst i EF-kampen

Hans Olav var NKS-representant på AKP sitt landsmøte, og vi vil gjerne høre hva slags reaksjoner han satt igjen med etter det.

— Jeg ble positivt overraska, sier han. Jeg har vært mye opptatt med målsaks-arbeidet og kom derfor litt «utenfra», uten altfor høye forventninger. Men mitt inntrykk av partidebatten er at den er prega av mye retorikk og talemåter. Jeg mener partiet har et problem med å få opp de reelle motsigelsene. På den andre sida synes jeg det viste seg at det finnes et solid grunnfjell i partiet. Faren er at dette vil tæres på om ikke de virkelige uenighetene kommer opp.

— Hvordan har debatten i NKS gått før og under landsmøtet?

— Vi har særlig diskutert tilknytninga til AKP. Det har vært relativt stor enighet om det jeg vil kalle ideologisk forvitring i partiet. Uenigheten hos oss har gått mye på hvordan vi skal forholde oss til det. En annen sak som har vanskeliggjort forbindelsene er at det har vært en god del tilfeller av organisatorisk konkurranse i medlemsvervinga. Resultatet er at AKP

Foto: Ola Sæther

En målbevisst leder

organiserer en hel del folk som vi mener naturlig hører hjemme i NKS. Ut fra disse årsakene var forholdet mellom NKS og partiet på god vei inn i oppløsning før landsmøtet.

NKS vedtok da også å stå fritt som organisasjon i forhold til AKP. Hans Olav tror det vil gjøre det lettere å jobbe i og med at partene da kan

velge å samarbeide der det er naturlig. NKS vedtok også å beholde marxismen-leninismen. Det konkrete innholdet i denne plattformen og hva den vil bety for arbeidet, vil bli en løpende diskusjon framover. Det samme gjelder forholdet til partiet. Men det er den politiske utviklinga i AKP som vil avgjøre om det har noe studentfor-

Hans Olav Brendberg, nyvalgt leder i Noregs Kommunistiske Studentforbund

bund i framtida, sier NKS-lederen.

Hva blir de viktigste oppgavene for NKS framover?

— Med EF-kampen som det aller viktigste har vi, med utgangspunkt i Golf-krigen, satt opp det anti-imperialistiske arbeidet som den andre store oppgava, svarer Hans Olav.

— Vi vet dere har jobba en god del med EF-kampen allerede - hvordan slår det ut blant studentene?

— Det gikk litt trått fram til i høst, men nå mener jeg det har begynt å løsne. Vi ser at målsettinga for høyere utdanning i Norge er lagt i støpeskjeen for tilpassing til EF. Det betyr blant annet at forskning innrettes på å bli forskning på oppdrag. Utdanninga legges opp etter markedskreftene - det foregår en spesialisering og sentralisering som også kan bety at enkelte fag forsvinner. Jeg tror studentene, ikke minst gjennom kunnskapen sin kan bli en viktig ressurs i motstandskampen.

— Men jeg vil tilbake til spørsmålet om den nasjonale sjølråderetten, fortsetter han. Den er en viktig ramme rundt det vi står for, og det har hittil ikke vært godt nok profilert.

— Hva slags reaksjoner har krigen i Golfen ført til i studentmiljøet?

— Krigen har utløst mye diskusjon og engasjement. Men sjøl om det er en del skepsis til USA, er det også mye politisk forvirring. Der er vår utfordring.

Vi har møtt en ganske oppgående nyvalgt leder, som ser tendenser til vekst i medlemstallet - og at det er to år til neste landsmøte. Han ser det som en slags politisk frist.

BIRGER THURN-PAULSEN

Samorg et viktig klasseorgan

Det er viktig å ha som utgangspunkt at sosialdemokratene har en ideologi som først og fremst dreier seg om å holde på makta. De beveger seg stort sett i forhold til borgerskapet og høyre i politikken. De er gått vekk fra det kollektive, vekk fra det offentlige ansvar. De står ikke for sosial boligbygging, de er ikke mot fritt spillrom for kapitalen - de er for private løsninger. Men denne politikken utvikler samtidig et stort språk mellom toppene og lokale APere. Det tror jeg er noe å ta hensyn til når vi utvikler vår politikk, sier Vegard Holm, faglig leder i AKP.

På den andre sida er ikke Ap avslørt. Folk forholder seg til Ap som et bedre alternativ. Jeg tror folk ser det slik at de tross alt står for en «snillere kapitalisme». Vår oppgave er hele tida å få fram og stå for alternativer som blir folks egne. Vi må prøve å gi folk muligheten til faktiske valg, til å se alternativer, både i 1. mai politikken og i andre saker.

Når det gjelder Ap og makta har vi ellers et ferskt eksempel fra fagbevegelsen. Kampanjen og fjerninga av Stein Aamdahl i Aker-konsernet er et maktogrep, et råkjør uten like. Sjelden har LO, med sjefsjuristen og det hele jobba så konstant og fort. I det hele tatt, det mangler ikke på kampsaker utover, hverken før eller etter 1. mai, sier Vegard Holm.

—Hva er ditt syn på det som skjedde 1. mai i fjor?

—Jeg må nesten ta utgangspunkt i Oslo, siden det var mest uenighet her. Dessuten betyr det som skjer i Oslo en del for landet ellers, enten vi vil eller ikke. Talerstolen på Youngstorget er viktig for sosialdemokratiet, og kampen om den har en spesiell betydning.

Det ble splittelse fordi vi mangla en demokratisk debatt som kunne ført til enhet. I stedet ble 1. mai-politikken et resultat av topplandsdiplomati. Opplegget i Samorg var udemokratisk - det ble servert ei pakke, som også uttrykte en faktisk enighet om Hågensen. Bortsett fra

Det nærmer seg 1. mai igjen - og hva nå? Opprør har snakket med AKPs nye faglige leder, Vegard Holm om dette, om Samorgenes faglig-politiske rolle og om forholdet til sosialdemokratiet.

Hågensen som hovedtaler for Samorgs enhetsarrangement i Oslo 1. mai i fjor var vanskelig å svelge for mange. Opposisjonens «Stem nei»-plakater mot tariffoppjøret var godt synlige i toget. (Foto: NTB/Ola Sæther)

spørsmålet om Hågensen, så synes jeg også det er ting å si om parolegrunnlaget. Særlig synes jeg EF-parola var for svak. Alt i alt hadde vi ikke noen politikk som dreiv noen til venstre, hverken i eller utafør Samorg.

Trondheims-opplegget derimot skapte ikke de store bruduljene, heller ikke for meg. Jeg synes det inneholdt mye bra, selv om jeg var litt skeptisk til kompromisset rundt talerspørsmålet.

—Sosialdemokratiet står for en annen 1. mai-tradisjon enn vi gjør. De tar utgangspunkt i den hellige alliansen fagbevegelse og parti, mens vi ser 1. mai som politisk uttrykk for noe større og breiere. Har vi ikke da et dilemma når Samorg i så stor grad er 1. mai-arrangøren?

—Jo, jeg er enig i at det blir et dilemma, men for meg står Samorganisasjonene rundt i landet som de

viktigste klasseorganene på tvers av yrke og kjønn. Sånn sett mener jeg at AKP i Oslo har undervurdert Samorg, som i denne byen representerer over 100 000 folk. Samorg må være åpen for og ta i mot bevegelse-ner utafør. Vi må stå for en politikk

—Vi må gå mot LO-sjåvinismen og si: Hjelpepleierne er ikke «gule», de er vanlige folk, venner, arbeidsfolk som er organisert et annet sted, sier Vegard Holm.

som sier at foreninger eller forbund som for eksempel hjelpepleierne ikke er «gule». Vi må gå mot LO-sjåvinismen og si: De er ikke gule, det er vanlige folk, venner, arbeidsfolk som er organisert et annet sted. Vi må jobbe for sånne åpninger ut fra Samorg.

—Problemet er vel at bevegelse-ner utafør Samorg stadig blir henvisst til å sitte og vente på at dette forumet skal fatte sitt 1. mai-vedtak?

—Et problem i seg sjøl er at organisasjoner utafør LO ofte har et annet syn på 1. mai. Det er ikke så viktig for dem. Men bortsett fra det må vi slåss på to fronter for å åpne opp: Innafor Samorg og i faglige og andre organisasjoner utafør. Vi får ta med oss de tendensene i riktig retning som har vært i forbindelse med budsjett-kampene, hvor det har vært åpna for samarbeid utover LO-grensene.

—Arne Byrkjeflot skreiv i en artikkel i Opprør i fjor noe om Samorganisasjonene som et slags «ullteppe-organ». Han mener at vi blir skvisa to ganger - i forhold til både venstre og høyre i sosialdemokratiet, og sier: «I det hele tatt har Samorganisasjonene en helt enestående evne til å ufarliggjøre et hvert initiativ nedenfra.» Hva mener du?

—Jeg synes ikke det ligger noe prinsipielt i det. En organisasjon kan virke slik uansett nivå. Samorganisasjonen er et fellesskap i ett område, og den er ikke bedre enn de fagforeningene som er med. Det er trykket nedenfra som avgjør. Det er Samorganisasjoner som for eksempel har gått inn i kamper for å bevare lokale sjukehus. Odda Samorg er et eksempel på hvor viktig det kan være på lokalplanet. De står nå i spissen for en miljøkamp som berører hele samfunnet der. Jeg synes det viktige ved Samorgene er at de er et forum for felles saker, ikke sektorsaker. De kan i beste fall være med på å bryte ned mannsjåvinisme, motsetningene mellom privat og offentlig og det snevre i fagforeningene. Vår oppgave er å presse nedenfra og utefra. Men lett er det ikke, og vi må nok bli litt «miøkkete på henda» underveis.

—1. mai i år vil stå om både valgkamp og EF. Hva vil du legge vekt på?

—For det første tror jeg spørsmålet om Hågensen blir annerledes i år. Han avslørte seg ved tariffoppjøret i fjor. Ellers vil det jo være store forskjeller rundt omkring, men EF vil uansett være den viktigste felles saken. Jeg går inn for paroler med klar stilling mot EØS og EF. Vi må propagandere mot EØS, avtaleforslaget vil sannsynligvis være kommet da. Klare Nei til EF-paroler blir det aller viktigste, og hovedtalerne må gjenspeile det. Jeg synes Kristen Nygård vil være en naturlig hovedtaler i Oslo. Og siden det er valgår blir det også avgjørende å opprettholde kampen for at det skal være arbeiderklassens dag - ikke Arbeiderpartiets dag.

BIRGER THURN-PAULSEN

LO trenger grunnleggende endringer

ÅSSEN GÅR DET AN å gjøre LO demokratisk? Går det an? spurte Stein Aamdahl i sin innledning på Trondheimskonferansen.

—Noen så i går at opposisjonens feil var at den «ikke søkte makt der makt blir fordelt.» Er det noen grunn til å tru at det vil gå dagens opposisjon bedre enn fagopposisjonen av 1911 dersom det ikke gjennomføres noen grunnleggende endringer av maktforholda i LO?

Dersom problemet bare var feil folk i ledelsen, måtte vår strategi være massemobilisering for andre kandidater. Jeg er for utskifting av udugelige eller korrupte personer.

—Det faglig-politiske samarbeidet mellom AP/LO sikrer AP-ledelsen stor makt over LO. De ukentlige møtene mellom AP-toppene i LO og AP er hemmelige. På fylkes- og kommuneplan er denne konstruksjonen en integrert del av APs partiapparat. Fagorganiserte uten «parti-boka» er utelukket fra slike verv. Dersom vi ønsker å erstatte APs innflytelse og delvise kontroll av LO med medlemmenes innflytelse

Den faglige opposisjonskonferansen som ble arrangert i Trondheim i slutten av januar ble vellykket og med god deltakelse, på tross av LO-ledelsens og flere forbunds forsøk på å motarbeide den.

og kontroll over egen organisasjon - må vi gjøre noe med maktforholdene i LO.

Hva er makt i LO?

—Hvem har disposisjonsretten over de svære materielle og menneskelige ressursene fagbevegelsen rår over? spurte Stein Aamdahl videre

—LOs samla formue er anslått til ca. 3-5 mrd. kr.

—Den samla årlige kontingentinnang til forbund er ca. 1,2-1,5 mrd. kr.

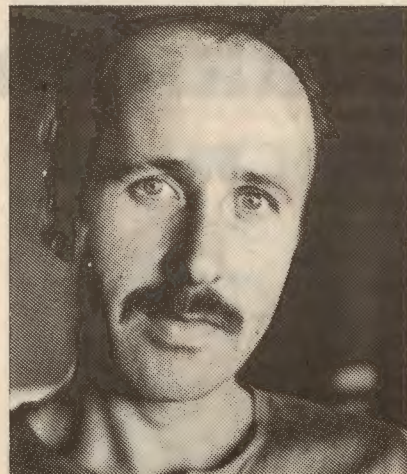
—Bare i LO sentralt pluss 24 av forbunda (inkl. AOF) er det 760 fast ansatte. I tillegg kommer ca 50 ansatte på LOs distriktkontor, et ukjent antall sentralt i 13 andre forbund og på forbundenes regions- og avelingskontorer.

—Mens 22,5% av kontingenten fra forbundene til LO settes inn på

«kamp»-fondet, overføres 25% til AP-avisene og det faglig-politiske samarbeidet med AP. Disse pengene skifter eier uten debatt, under henvisning til uklare bestemmelser i LOs vedtekter (p. 17).

—I valgår overføres bortimot 40 mill. kr. til AP gjennom bevilgninger sentralt, lokalt og gjennom verdien av det «gratis» valgarbeidet som svært mange av de fast ansatte AP-medlemmene utfører. Vi foretar et lite sprang (red):

—Kampanja «For en fri og uavhengig fagbevegelse» i 85/86 utfordra dette grunnleggende systemet for makt og kontroll i fagbevegelsen og satte søkelyset mot de udemokratiske faglig/politiske utvalgene på lands-, fylkes- og kommuneplan. Kravet om oppløsning av samarbeidskomiteen mellom LO og AP fikk stor støtte, men nå får den lov til å være i fred. Grunnplanen i

Det trengs en grunnleggende endring av maktforholda i fagbevegelsen, sa Stein Aamdahl på Trondheimskonferansen. (Foto: Ola Sæther)

fagbevegelsen må slåss for å få tilbake kontroll med større deler av de materielle ressursene. Det vil si ret-

ten til å prioritere hva penger og folk skal brukes til.

—Verkstedklubben ved Aker Verdahl hadde ca. 540 medlemmer i 1989. Kontingent til Fellesforbundet ca. 1 420 000,- kr. Pr. 1000 medlemmer gir dette ca. 2,6 mill. (et gjennomsnitt). Hvis fagforeninger lokalt kunne samarbeide og reise krav om tilbakeføring av kontingent, ville de ha råd til en fast ansatt for hver 10% av kontingenten fra hvert 1000 medlem de greide å få tilbake. Sa Stein Aamdahl og oppfordret folk til å lage regnestykker og reise forslag i sine respektive foreninger. oppfordret Aamdahl

Nye konferanser

Foreninger i Trondheim og omegn ble oppfordret til å arrangere en ny Trondheimskonferanse i 1992.

ÅDet ble videre oppfordret til å arrangere lokale konferanser med utgangspunkt i EØS/EF-forhandlingene og tariffoppjøret 1992, med vekt på lavtlønn.

BIRGER THURN-PAULSEN

AKP har evnet å svare bra på den nye politiske situasjonen som Golfkrigen har utløst. Både partiet og Klassekampen viser seg å være helt nødvendige, sier Siri Jensen (til venstre) og Gudrun Høverstad (til høyre) (Foto: Opprør)

- Folk svinger seg rundt

Virkeligheta har en egen evne til å sette saker på dagsorden uavhengig av partistriden i AKP. Golfkrigen er vår største utfordring nå, sier Siri Jensen og Gudrun Høverstad, henholdsvis leder og partisekretær i AKP.

- Golfkrigen er en krig mellom Nord og Sør - for første gang er Norge part i en slik krig. Og det legger et spesielt ansvar på AKP. Både partiet og Klassekampen viser seg å være helt nødvendige.

- Partiet har svart bra på denne situasjonen - det er organiserte anti-krigsdemonstrasjoner i alle de større byene og det gjøres forskjellige andre tiltak over hele landet.

- Hva gjør dere sentralt?

Siri: - Vi pusjer blant annet på en større spredning av Klassekampen for å skape motvekt til den ensidige mediedekninga av krigen. Vi har lagt et hefte hvor vi har samla en del av de kommentarene som Klassekampen har hatt krigen, i tillegg til noe stoff skrevet spesielt for heftet. Dette spres nå i stort omfang.

Gudrun: - Vi prøver å holde tett kontakt med hele landet. Det virker som om det er brei enighet om partiets linje, som hviler på fire stolper: «Stopp krigen - USA ut»; «Irak ut av Kuwait»; «Nei til norsk deltakelse i krigen»; og «Krev en Midtøsten-konferanse...».

Siri: - Vi har to mål i dette arbeidet: For det første jobber vi for å utvikle

AKPerne er aktive i anti-krigsbevegelsen, og folk svinger seg rundt i EF-kampen, sier Siri Jensen og Gudrun Høverstad til Opprør.

en brei bevegelse mot krigen og for det andre å spre vår analyse, og organisere rundt den.

-To grupper må nevnes spesielt: Det er større bevegelse blant ungdom enn på mange år. Vi må jobbe blant ungdom og samarbeide med Rød Ungdom og NKS der de fins. Det andre er innvandremiljøene. Det er svært viktig å skape allianser her. Vi har nå en mulighet til å forandre AKP fra å være et «hvitt» parti til å bli et virkelig «sør»-parti.

Gudrun: - Det må nok være ildsjeler som trekker det i gang. Men det er viktig at det ikke bare blir en sak for enkeltpersoner, men at laga blir sentre for politikken og diskuterer hvordan de kan trekke sammen.

- Landsmøtet stilte kampen mot EF som ei av partiets hovedsaker i perioden. Hva foregår på anti-EF fronten?

Siri: - Sentralt har vi nettopp lagt en løpeseddel om EØS-avtalen - den er først og fremst innretta på årsmøtene i fagbevegelsen. Slaget om EØS er et avgjørende delslag. Arbeiderpartiet har jobba i det stille nå nærmest i ly av Golfkrigen.

Gudrun: - Lokalt er aktiviteten veldig varierende. AKPs «program mot

EF» er spredd litt, men hadde fortjent bedre utbredelse. Ofte må våre folk dra det hele - andre steder fins det en god del krefter å spille på fra andre miljøer. Flere steder svinger folk seg rundt, organiserer Nei Til EF-grupper, sprer løpesedler og gjør en masse. Og motsatt: fra noen lagsdistrikter får vi rapporter etter «Kamerat Stalin»-varianten: «Vi har stilt spørsmålet skarpt og gjort mange vedtak» men foreløpig har de ikke fått gjort noe. Men det er absolutt liv i partiet.

Siri: - Vi ser det som særlig viktig å jobbe sammen med ungdom. Oppfordrer til å danne egne ungdomsgrupper av Nei Til EF der det er mulig. Det er gunstig å etablere faste opplegg, foreksempel i form fast stand, løpeseddelutdeling og liknende så en ikke behøver å mase seg ut med å informere folk om tid og sted hver gang det skal skje noe. I forbindelse med den nordiske kvinnekampanjen mot EF fra 8. mars til mai bør AKP jobbe for EF-aktivitet på store kvinnearbeidsplasser, fra å dele ut løpesedler utafør til åpne møter og organisering av EF-grupper på arbeidsplassen.

- Kvinner og EF vil bli omtalt et annet sted i dette nummeret av

Opprør. Hvilke andre områder jobber dere med akkurat nå?

Siri: - Sentralstyret har gjort et vedtak om AKPs oppgaver i forbindelse med RV og valget. Listestillinga er absolutt viktigst, og er det som krever mest innsats. Men det går an å bryte med sektortenkninga her også. Da RV skulle stiftes på Liilestrøm, inviterte de Erling Folkvord til å snakke om krigen i Golfen.

-Landsstyret skal på sitt første møte diskutere situasjonen i klassekampen, arbeiderinnretninga til partiet og det faglige arbeidet. Trondheimskonferansen er en viktig konferanse for opposisjonen i fagbevegelsen, breiere enn tidligere på tross av harde angrep fra LO-toppen. Konferansen gav en klar støtte til Viking-Askim, enighet om at fagforeningene må sette EF på dagsorden, og dessuten en resolusjon mot mobbing av muslimer og innvandrere i Norge. Det er stort behov for å diskutere vårt videre arbeid for å utvikle opposisjonen, både blant menn og kvinner. Initiativet på Trondheimskonferansen til en egen kvinneopposisjonskonferanse er viktig.

- Et ønske til medlemmene på tappen?

Gudrun: - Ja. Ikke brenn inne med egne erfaringer i disse tider. Kast dere på telefonen og fortell oss hva dere gjør og hvordan dere gjør det. Så kan alle få del i det.

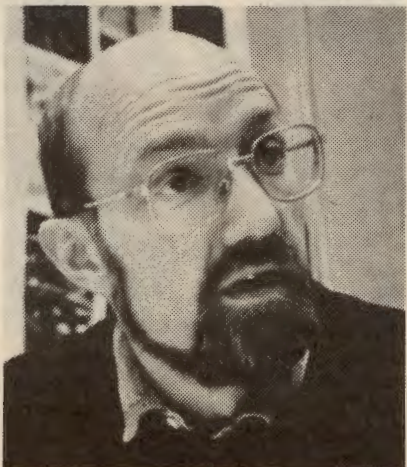
TOR OTTO TOLLEFSEN

Positive reaksjoner på KK-satsing

- DENNE SATSINGA på Klassekampen må ikke ses bare som en økonomisk nødvendighet, sier Sigurd Allern, redaktør i Klassekampen og en av initiativtakerne til den nye satsing på avisa. - Større opplag betyr flere lesere, større innflytelse, økte annonseinntekter og har en hel rekke positive ringvirkninger. Det er veldig dyrt å forbli liten og fattig.

- Hva vil satsinga bety av innsats for organisasjonen? Skal vi løfte oss sjøl etter håret igjen?

- Nå regner jeg med at Klassekampen skal klare en del sjøl - jeg tror vi skal klare omtrent halvparten av målsettinga ved forskjellige tiltak fra avisas side. Så må AKP ta den andre halvparten. Konkret betyr det i mitt lag på Nesodden foreksempel at vi

Reaksjonene på utspillet om en ny strategi for Klassekampen er foreløpig positive, sier Sigurd Allern (Foto: Maya Glaser)

finner én kommandittist å 10 000 kroner. Den har vi allerede nesten inne. Når det gjelder støttingen har vi funnet ut at med de KK-abonnentene som er med i laget, pluss halvparten av KK-selgerne, vil vi ha nådd målsettinga. Så de laga som har en viss aktivitet rundt KK og et omland vil ikke ha store problemer med dette. Men det kan hende at mindre lag med lite omland vil få større problemer. Derfor burde kanskje de som kan det, som oss på Nesodden, heller forsøke å doble målsettingene for å jevne ut litt for de laga som ikke har slike muligheter.

Hvordan er reaksjonene så langt?

- AKP skal ha gjennomført en lagsbehandling av saka i løpet av februar, så det er litt tidlig å si. Men vi har

allerede begynt å få inn noen rapporter, og her er reaksjonene overveiende positive. Den viktigste skepsisen går på forslaget om å fjerne «organ for AKP» og erstatte det med en formålsparagraf. I tillegg til partiets behandling har vi sendt strateginotatet sammen med noen spørsmål til et 170-talls mennesker i forskjellige miljøer utafør AKP. Av disse har vi hittil fått tilbake 36 svar. Også her er reaksjonene svært positive. Elleve-tolv stykker av disse har allerede sagt seg villige til å vurdere seg som kommandittist. Blant de som svarer positivt er både antatt uavhengige RVerne, AP-medlemmer og SV-medlemmer.

TOR OTTO TOLLEFSEN

Studiespalta

Golfkrigen

-Den evige freden varte i vel ett år, skriver Edvard Hoem i et dikt om Golfkrigen, trykt i Dagbladet 26/1 - 1991.

Vi i den revolusjonære bevegelsen har aldri trodd på evig fred så lenge imperialismen består. Men også vi kan bli påvirket av rådende stemninger i samfunnet, og la gamle lærdommer gå i glemmeboka.

Kampen mot Golf-krigen kan bli hard og vanskelig. Det gjelder å ruste seg med kunnskap og argumenter. Ikke minst er det politiske og teoretiske grunnlaget for standpunktene våre viktig å ha innabords. Studieutvalget i AKP oppfordrer derfor laga til å gå i gang med studier av imperialismen, gjerne sammen med sympatisører og venner.

Vi anbefaler Partiskolens studiebok om imperialismen, som kan bestilles hos Studietjenester for kr. 130,-. Særlig oppfordrer vi folk til å lese kapitlene 1 og 2, som handler om imperialismens historie og om hovedtrekkene ved imperialismen som system, kapitlene 3 og 4 som handler om utbyttinga av den 3. verden, kapittel 7 som handler om norsk imperialism, og kapittel 9 som handler om innvandringspolitikken i et nord/sør-perspektiv.

Laga kan legge opp hele studiemøter på ett eller flere kapitler. Eller en kan ha kortere studiepunkter, der en kamerat får i oppgave å gi et sammendrag, eller en punktvis «repetisjon» av det som alle har lest, og der det åpnes for spørsmål.

Nytt hefte

Studier av imperialismen vil gjøre det lettere å forstå det som skjer i Golfen, og dermed lettere å handle. Men det er også viktig å sette seg inn i det særegne ved Golf-krigen. Til det bruk finnes et rykende ferskt hefte om Golf-krigen fra AKP, som kan bestilles hos Studietjenester for kr. 10,-. Dette heftet kan brukes som supplement til imperialismeboka, eller alene. Det egner seg også godt til «utvortes» bruk - til å bli spredd vidt og bredt.

Innledere

Studieutvalget arbeider videre med å lage ei liste over folk fra ulike deler av landet som er villige til å stille som innledere til studie/diskusjonsmøter om imperialism og Golfkrig i laga. Ring Studietjenester, tlf. 38 42 50, så får dere vite hvem dere kan spørre i deres område!

Studietjenesters adresse er: Gjøteborggt. 8 0566 Oslo 5

STUDIEUTVALGET.

NEI TIL EØS

AKP har laget en løpeseddel i A4 format med «Ti teser mot EØS.» Den sammenfatter og underbygger kravet om at EØS-forhandlingene må brytes. Løpeseddelen sendes nå ut og kan også bestilles fra AKP: Postboks 211, Sentrum 0103 Oslo 1 telefon: 02-384250

Kvinner samles mot EF

Nordisk kampanje mot EF

«KVINNER I NORDEN sier nei til EF» heter en kampanje som går fra 8.mars til 4.mai. I slutten av januar ble det sendt ut henvendelser til partier, organisasjoner, kvinneutvalg og 8.mars-arrangementer for å få til lokale aktiviteter mot EF. Starten er på kvinnedagen 8.mars.

Kampanjen er tenkt lagt opp sånn at all organisert EF-motstand i rekkefølge markerer sin motstand. Det er ikke tenkt at tid skal brukes på mye fellesarrangementer. Derfor er det viktig EF-motstandere samler seg og legger en plan.

En ide er å la synliggjøring av EØS-forhandlingene og konsekvensene for kvinnene spesielt være en rød tråd i hele kampanjen. Regjeringas planer er at EØS-forhandlingene skal være sluttført i slutten av mai.

4.mai skal det arrangeres en nasjonal avslutning på Eidsvoll knyttet til forsvar for grunnloven og markere motstanden mot union. Hit vil det komme sendebud fra Nei Til EF fra alle fylkene.

5.mai vil det bli en felles nordisk avslutning - Kvinno-link mot EF - i motsetning til Scandi-link over Svinnesund.

Kvinner mot EF

I SEPTEMBER 1990 ble det avholdt en kvinnekongress mot EF. Initiativtakerne var kvinner som var aktive EF-motstandere i 1972. På konferansen var det et sterkt ønske om å jobbe videre med organisering av kvinner i landsmålstokk.

I januar 1991 ble det opprettet et sentralt kvinneutvalg innen Nei Til EF som er bredt sammensatt.

Nei Til EF oppfordrer til at det blir opprettet lokale kvinneutvalg over hele landet. Ta kontakt med Nei Til EF på telefon 02-334075 hvis dere trenger hjelp. I Oslo sin avdeling av Nei Til EF er Magnhild Folkvord kvinneansvarlig og leder et ide-verksted mot EF.

nedfelt i de fire «frihetene». Poenget er at EF på denne måten rammer arbeidsfolk hardt og kvinner spesielt, og at det er i strid med EF-systemet å sette hindringer. Man kan finne personer i EF-byråkratiet som beklager denne utviklingen, men ingen som kan gjøre noe med det.

—Det er virkelig et spørsmål om den norske arbeidsmiljø-lovens muligheter til å overleve hvis Norge blir med i EF. Antakeligvis vil den bli krevd forandret og kalt proteksjonistisk og konkurransevridende.

Offentlig sektor

—Over halvparten av voksne, norske kvinner jobber i offentlig sektor. I Norden har hovedprinsippet vært at alle skal sikres en viss levestandard via det offentlige. Uansett om du har vært i arbeid eller ikke. For kvinner er dette spesielt viktig fordi de ofte har hatt et løst forhold til arbeidsmarkedet og lønna deres er lavere enn menns. Folketrygden har vært spesielt viktig for kvinner som aldri har vært i arbeid.

—I EF er velferdsgodene knyttet til at du er i arbeid - ikke at du bor i landet. Systemet med å kjøpe seg trygghet er kommet mye lenger der enn i Norden, og folk er nødt til å finansiere private løsninger. Det er et stort spørsmål om Folketrygden framtidig ved et norsk medlemskap i EF.

—Et annet viktig poeng er at harmoniseringa av skatte- og avgiftspolitikken fører til mindre penger til offentlig sektor. Det som nå er en betydelig tendens i Norge vil bli en bølge ved et EF-medlemskap. En dansk EF-motstander sa det sånn: I EF får vi billig sprit, men skrumpleveren må vi betale selv!

ERIK NESS

Arbeidsledigheten har stått stille blant menn i EF, mens det er kvinnearbeidsledigheten som har økt. Dette er skjult i den offisielle statistikken, sier Bjørg Njaa (Foto: Opprør)

Kvinner rammes hardere og annerledes av EF enn menn. Særegen kvinneorganisering mot EF er nødvendig, sier Bjørg Njaa.

vanlig i land som England, Frankrike, Tyskland og Belgia. Dette dreier seg ikke om fleksitid.

—Du får en kontrakt som gir deg rett til et visst antall timer i uka. Men du vet ikke når timene skal tas. Dette er etter «Vi springer - du ringer»-metoden. Dette er jobber med lav lønn, uregulert arbeidstid og ofte lavt antall timer.

—Denne type kontrakter utvikler seg i takt med den skjerperte konkurransen, og de sprer seg innen hele

området med like konkurransevilkår. Det fører til et sterkt press på sosiale rettigheter og lønninger. For kapitalen er denne type ordninger et viktig middel i kampen om profitten. Et felles arbeidsmarked vil presse sånne ordninger fram.

—I hvilken grad skyldes dette EF-vedtak direkte?

—Denne type ordninger vedtar man ikke. Det er heller ikke nødvendig. De er et resultat det frie spillet som kapitalen har og som er

Kvinner mot EF skal synliggjøre kvinnemotstanden, sier Bjørg Njaa, styremedlem i Nei til EF i Oslo, medlem i Nei til EFs råd og leder av den norske delen av den nordiske kampanjen «Kvinner i Norden sier nei til EF».

—Hvordan rammes de annerledes og hardere?

—Mens 8% er ledige i EF i følge den offisielle statistikken, ser det helt annerledes ut når vi ser antall kvinner og menn. I følge de offisielle tallene er nesten dobbelt så mange kvinner ledige som menn. I virkelighetens verden er det antakeligvis enda verre: nærmere tre ganger så mange kvinner som menn uten arbeid.

—Dette viser at EF rammer kvinner hardere. Men EF rammer også annerledes: Arbeidsledigheten har stått stille blant menn, mens det er kvinnearbeidsledigheten som har økt. Dette er skjult i den offisielle statistikken, og er et eksempel på graverarbeids som er oppgava til Kvinner Mot EF: synliggjøre kvinners virkelighet.

—Hvorfor er kvinner mer utsatt for å miste jobben?

—Først og fremst fordi EFs fire «friheter» rammer de yrkene der kvinner jobber, hardest. Tenk på rasjonaliseringa innen bank og forsikring, tjenesteyting, handel og kontor og ikke minst innen offentlig sektor. Her er det flest kvinner. Det er et mål å redusere disse områdene mest mulig for at EF-kapitalen kan satse på områder som gir størst mulig profit.

Vi springer - du ringer!

—Kvinner i EF som er i arbeid har fått forverret sine forhold. Såkalte atypiske (utenom det vanlige) eller fleksible kontrakter blir mer og mer

Kapitalismens triumf?

INNLEGG

Det som nå er et samla korstog mot jordens fordømte, er også en beinhard kamp om førerstillingen i den kapitalistiske verden, skriver Arnliot Ask i dette innlegget.

krig mot bygninger og militære mål, ble virkeligheten fordreid.

At folk i Øst Europa var misfornøyde med herskere som undertrykte dem verre enn hva som ble gjort i Vest, ble utnytta og brukt til både manipuleringer og kupplignende maktovertagelser. Samtidig som det ble framstilt som om det var kommunisme som falt, de store folkemassene i Kina ville ikke ha Vestens samfunnsform fordi om enkelte taleføre som flittig bre brukt av vestlige media fikk planta det inntrykket. Flertallet aksjonerte for sine levekår og mot korrupte ledere som fjernet seg fra folket.

Den gyldne kapitalismen holdt jordens flertall nede i økende fattigdom. Opprør flamma opp, sjøl om de fleste slokna før de vant fram, flere steder.

Både i Peru og Brasil lå revolusjonære i perioder i 1989-90 an til å vinne flertallet i parlamentariske valg. I fjor høst marsjerte 250 000 i en militant demonstrasjon gjennom Delhis

hovedgater. Ikke i en frontmarsj, men med røde flagg for å markere støtte til ett av de indiske m-l-partiene!

Idag har iallefall pratet om fredens og markedsøkonomiens tidsalder stilt på noe. Men, den arrogante, vestlige sjåvinismen turer fortsatt fram. Med hellig vrede (og det verste er at han nok er så forstumpet at den er ekte) går Vestens hærfører Bush i spissen for å tukte barbarene som skaper uorden for «den nye verdensorden» som jo skulle komme.

Hvem er det som har starta en «hellig krig»? Og hvem er det her i Norge som prøver å få oss til å godta at kanskje hundretusener skal drepes for at den hvite manns orden skal følges og kapitalismen bestå?

Vi har ikke glemt hva de sa ifjor. Og vi skal iallefall ikke glemme hva de står for nå.

De svære omveltningene på verdensarenaen i 1989/90 kunne på overflaten framstilles som inngangen til

fredens rike, fordi det var en av verdens stormakter som foretok en frivillig retrett for om mulig å komme til hektene på et seinere tidspunkt. Kommunistene pekte allerede på dette, der og da. Men det var jo bare gammel-dags; dogmatisme. Lenin tok nok feil og Gorbatsjov var verdt en fredspris! AKP dumma seg ut ved som eneste parti å gå imot dette. Dette var opplest og vedtatt av alle som gjorde krav på å være seriøse.

Når det nå smeller, og konfliktenes løses med våpenmakt, blir det vanskeligere å skjule det grimme ansiktet til kapitalismen. Sjøl om sensuren og regien er på topp. Det som nå er et samla korstog mot jordens fordømte; milliardmassene i 3.verden (hundretusener kan dø i den varme krigen, mens millioner i tillegg står i fare for å dø av sult pga den samme krigen og det grunnlaget den økonomiske krigen har skapt, er også en beinhard kamp om førerstillingen i den kapita-

listiske verden. Ingen av konkurrentene tør ennå å utfordre sjefen - USA.

Men de sterkeste opponentene er de som er mest lunkne i sin støtte. Det har ikke noe med at de er mer humane å gjøre. Like lite som Gorbatsjov var mer fredelig ifjor enn i år. Menn som skal tjene de kapitalistiske stormaktenes interesser, kan ikke gi etter for sine edle egenskaper. Det som nå utspiller seg for åpen scene er helt etter læreboka for leninismen, den verdensoppfatninga som gang på gang blir dømt nedom og hjem. Den forespeiler oss også et stormfullt 90-år videre. Strategene i Pentagon trodde sannsynligvis ikke det framstøtet de hadde planlagt i lang tid før 2.august 1990 skulle utvikle seg til så voldsomme dimensjoner det nå har gjort. Isteden for å nå det målet de hadde, vil de da også oppdage at de bare er kommet lengre ut i hengemyra til neste år. Det er en brysom «fred» de har å hankses med.

Sjøl om vi har oppsummert at det ikke var så enkelt å bygge et samfunnsystem som skal erstatte imperialismen, at det ikke gikk greit i første forsøket, burde hendelsene de siste åra også fortelle oss at det er kapitalismen som er det virkelige falittboet. Og, den avskyelige vestlige kultursjåvinismen som den har utvikla med den. Hendelsene burde også vise oss at det politiske og teoretiske redskapet vi har er mye bedre å orientere seg etter enn all slags borgerlig «vitenskapelighet». At det kan utvikles til å bli enda bedre, er en del av sjølve styrken det har i seg.

ARNLIOT ASK

FM Sere om RV 1991

**Eli Filseth,
1.plass på
FMS-lista i
Akershus**

— I valgkampen for to år siden skjønte jeg raskt at de andre politikerne ikke hadde mye å fare med. Det var artig å oppdage at Stortinget skulle vært fullt av sånne som meg.

— Det var ingen stor skuffelse at Akershus ikke fikk flere stemmer. Det visste vi. Men det var sørgelig at ikke Oslo ihvertfall fikk en stortingsrepresentant.

— FMS greide aldri å markere seg skikkelig i forhold til SV. Vi kom ikke ordentlig ut med perspektivene våre. Trondheim-konferansen var ett bidrag, men vi skulle hatt flere samlinger og diskutert strategi underveis. Det ble en ganske ensom jobb.

— RV gjør en bra jobb der de er. RV i lokalvalg er toppen. Her i Bærum nyter Stein Stugu stor respekt og utrolig mange synes han gjør en fin jobb.

**Astri Aarø
Engen,
1.plass på
FMS-lista i
Møre og
Romsdal**

— Jeg er skrekkelig skuffet over valgkampen, at det ble lite ut av den velgide iveren som var i begynnelsen. En av de tingene som burde vært oppsummert, er at det var en alt for løsaktig organisering. Innsats og økonomiske utlegg ble fordelt på få.

— En annen ting man bør ta lærdom av, er at det må være et solid sikkerhetsnett under folk som satser veldig - sånn at ingen ødelegges. Det var det ikke hos oss. Da blir det til at en ikke makter en gang til.

**Sigrunn
Mathisen
1.plass på
FMS-lista i
Sør-Trøndelag.**

— FMS skar seg. Det er det vanskelig å gjøre noe med. Men det var fantastisk artig, slitsomt og lærerikt. Kanskje mest lærerikt.

— Hva svarer du hvis du blir spurt om å stå på RV-lista til høsten?

— Jeg ville svært nei. Har aldri vært RV'er, og FMS i 1989 var et engangsforsøk for meg. Dessuten bruker jeg all tida på bedriften de tidligere Evaco-ansatte har startet. En som står på en valgliste må gå 100 prosent inn for det.

**Borgar Løvberg,
1.plass på
FMS-lista i
Telemark.**

— Her på Notodden har vi uavhengige FM Sere diskutert en del og mener det hadde vært gunstig med en alternativliste på venstresida. Etter 30-40 års maktarroganse er det en sterk mening blant mange at DNA skal ut og bort. Over en årrekke har de

undertrykt debatten i fagbevegelsen. — Vi har mista ett tusen arbeidsplasser. Den borgerlige felleslista visste vi ikke ville bry seg. Men DNA har heller ikke løftet en finger. DNA er rett og slett i ferd med å bli knekt.

— Folk trenger et alternativ, helst en fellesliste med SV, RV og uavhengige. RV og SV samarbeidet godt om kommunebudsjettet, så det burde være mulig hvis motstanden blant akademikerne i SV ikke får dominere.

— Mener du at det burde dannes alternativlister over hele landet isteden for RV-lister?

— Nei. Hovedregelen for RV må være å utvikle RV til å bli bra og spennende for dem som står på venstresida. Ikke prøve på nye FMS-varianter. Men her på Notodden mener jeg at det akkurat nå, burde stilles en alternativliste.

— Hvis det ikke blir alternativliste, blir du da å finne på RV-lista?

— Hvis jeg får spørsmål om det, tror jeg det. RV på Notodden er seriøse og jobber bra. Mange her mener at Morten Halvorsen ville vært ordfører hvis han hadde stått på en annen liste.

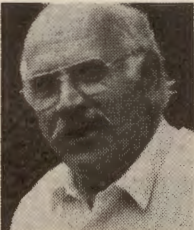

**Aud Karin
Bjørnebole,
1.plass på
FMS-lista i
Nord-Trøndelag.**

— Jeg var med i FMS fordi jeg ikke ville være med i et parti. Jeg ville jobbe i forhold til saker. Men RV måtte til hvis FMS skulle bli noe av i 1989.

— Etter valget har det vært helt stille fra FMS-hold. Ingen oppsummering verken i fylket eller i koordineringsrådet for landet der jeg ble valgt inn. Det burde vært en avslutning, en oppsummering - et sluttord.

— Nå for tida er jeg aktiv i innsamlingsarbeid til Romania. Da jeg ble spurt om jeg ville stå på kommunelista til RV i Stjørdal til høsten, svarte jeg ja. Jeg er litt på den sida - selv om jeg ikke vil bli medlem.

**Einar Edvardsen,
1.plass på
Nordlandslista.**

— Jeg har aldri sympatisert med RV selv om jeg har sympatier med venstresida og er en frittstående sosialist. Jeg er først og fremst uenig med RV i utenrikspolitikken. Når RV sammen med norsk opinion støtter Landsbergis krav om løsrivelse vil det ødelegge en prosess som var positiv. Trusselen om at Sovjet rakner kan føre til blodbad.

— Min sosialisme er basert på arbeiderklassen, solidaritet og rettferdighet. Det er noe tillempa nytt med RV som viser seg spesielt i manglende støtte til Gorbatsjov og RVs forhold til Øst-Europa.

— Om jeg stiller på RV-lista 1991? Jeg ville nok sagt nei til det. Men jeg har fått mange oppfordringer om å ta opp igjen Nordlandslista, men da helt partiopolitisk. Jeg har mistet troen på politiske partier.

— Forøvrig fordømmer jeg Bush og Saddam Hussein. Det er en skam at FN dirigeres av USA, mens Europa sitter tafatt og støtter. Der er RV og jeg på bølgelengde.

ERIK NESS

GÅ MOT SV

— farg Norge rødt!

Her følger siste oppsummering av listearbeidet i fylker og kommuner. Les den, og finn ut hva du kan bidra med i listearbeidet.

Arbeidet har mange steder stått nesten stille siden siste oppsummering. Men nå må det komme igang igjen. Det er viktig å merke seg at fristen for levering av lister er flyttet en måned fram i tid. Fristen er nå 1. juni, d.v.s. listene må være levert innen kl.24.00 den 31. mai.

En slik oversikt som følger nedenfor kan sikkert være tung og kjedelig å lese. Likevel er den viktig. Let deg fram til ditt fylke og din kommune og se hva som står. Lurer du på hvorfor det ikke stilles liste i den og den kommunen, er du imponert eller skuffet over arbeidet, - uansett både vi og de (du) som jobber lokalt trenger reaksjoner. Kanskje kjenner du noen som bor et sted det ikke skal stilles RV-liste (etter denne oversikten) og som du mener burde vært med på en sånn liste. I såfall gjør noe med det!

Det at det står at det er problemer enkelte steder betyr ikke at det er umulig å klare å stille liste der. Vi har fremdeles muligheten til å klare flere lister enn forrige gang. Det som er viktig er at arbeidet kommer igang for alvor og at det jobbes systematisk.

Det er mulig at de opplysninger vi har om listearbeidet ikke er helt fullstendige. Sitter du inne med andre opplysninger så ta kontakt med oss. Det er viktig at vi til en hver tid er informert om situasjonen. I alle kommuner merket med stjerne * har vi RV-representanter.

I Opprør nr.7 1990 finner dere stemmetallene for kommunene og fylkene.

FINNMARK

I Finnmark blei det ved valget i 87 stilt lister i følgende kommuner:

Hammerfest*, Alta*, Sørøysund, Karasjok, Gamvik og Sør-Varanger*.

På det nåværende tidspunkt er det bare Alta som det helt sikkert blir stilt liste i. Vi veit at det også jobbes i Hammerfest. Blir det bare lister i disse to kommunene mister vi fire lister bare i Finnmark. Det har vi ikke råd til.

TROMS

I Troms blei det ved sist valg stilt liste i følgende kommuner:

Harstad*, Tromsø*, Kvæfjord*, Målselv, Lenvik, Balsfjord*, og Lyngen.

Vi har en representant i fylkestinget foruten de kommuner merket med *. Vi har opplysninger om at Harstad har vedtatt å ikke stille liste og at det er problemer med å stille liste i Kvæfjord. Det er mulig at de kan klare å stille liste i Karlsøy som er ny. Lokalt er målsettingen på 3 nye kommuner. Situasjonen pr.idag er på en kommune mindre enn i 87. Men det er tid igjen til 1/6.

NORDLAND

I Nordland blei det stilt liste i følgende kommuner ved valget i 87:

Bodø*, Narvik, Brønnøy, Alstahaug*, Leirfjord, Vefsen, Dønna*, Rana*, Saltdal*, Fauske, Vestvågøy, Vågan* og Sortland.

Vi har RV-representanter i fylkestinget foruten de kommuner merket med*. Nordland ligger an til å miste 1 av de kommunene de stilte i sist, men de jobber med 2-3 nye kommuner. Det jobbes systematisk i fylket og det er valgt ansvarlige for mange kommuner.

NORD-TRØNDELAG

I Nord-Trøndelag blei det ved sist valg stilt lister i følgende kommuner:

Vikna, Innerøy, Stjørdal, Steinkjer, Verdal og Levanger.

Vi har ingen representanter i Nord-Trøndelag. De har målsetting på å klare det samme. Vi vet lite om hvordan det jobbes i fylket. De skal ha et møte etter at Opprør har gått i trykken.

SØR-TRØNDELAG

I Sør-Trøndelag blei det stilt følgende lister ved valget i 87:

Trondheim*, Hitra*, Ørland, Orkdal, Røros*, Klæbu og Selbu.

Vi har RV-representant i fylkestinget foruten de kommuner merket med *. De har problemer med å stille liste i 3 av de kommunene de stilte liste sist, i Ørland, Røros og Selbu. Vi har fått løfter om at det skal opprettes ansvarlige i kommunene. Listearbeidet skal opp på et møte i Trondheim i midten av februar.

MØRE- OG ROMSDAL

I Møre og Romsdal blei det stilt følgende lister ved valget i 87:

Molde*, Kristiansund*, Ålesund* og Sunndal.

De har en målsetting på 6 nye lister. Det ligger an til å gå greit de stedene de stilt pluss i en kommune til, sånn som det ser ut nå. Arbeidet med listestilling er kommet i gang i 6-7 kommuner. Det ser derfor ut til at Møre og Romsdal er et av de fylkene som vil klare å øke fra forrige valg.

SOGN OG FJORDANE

I Sogn og Fjordane stilte de følgende lister ved valget i 87:

Flora, Høyanger*, Askvoll, Førde*, Naustdal, Vågsøy*, og Stryn*.

De ligger an til å klare samme antall lister som sist. De har problemer med å stille liste i Askvoll, men ser ut til å klare ny liste i Balestrand.

HORDALAND

I Hordaland blei det stilt følgende lister ved valget i 87:

Bergen*, Stord, Kvinnherad, Odda*, Voss*, Os, Fjell, Askøy og Lindås.

Vi har RV-representant i fylkestinget foruten kommuner merket med *.De har ikke kommet igang med

arbeidet ennå. Men de burde har mulighet på i hvert fall en ekstra liste.

ROGALAND

I Rogaland blei det stilt lister i følgende kommuner ved valget i 87:

Sandnes, Stavanger, Haugesund, Klepp, Time, Sauda og Karmøy.

Vi har ingen representanter i Rogaland. Arbeidet i Rogaland har ikke kommet ordentlig i gang. De har målsetting på å klare det samme som sist. De vet de har problemer i Klepp og Time. Det er også mulig at motsigelsene og utmeldinger fra Kvinnefronten kan få noe å si for arbeidet i Stavanger og Sandnes. Egersund er en mulig kommune for ny liste.

VEST-AGDER

I Vest-Agder blei det bare stilt en liste ved valget i 87: i Kristiansand.

Vi har ingen representanter i Vest-Agder. De har en målsetting på å stille liste i to nye kommuner, slik at det blir tre lister til sammen.

RØMMEN

AUST-AGDER

I Aust-Agder blei det stilt 2 lister ved valget i 87:

Risør* og Arendal.

De er ikke kommet i gang med arbeidet ennå, men de klarer nok de to de hadde sist. De har så vidt vi vet ingen målsetting på mer enn to lister.

TELEMARK

I Telemark blei det ved valget i 87 stilt følgende lister:

Porsgrunn*, Skien, Notodden*, Bamble* og Kragerø*.

Telemark var tidlig ute i arbeidet, men det har nok stoppet noe opp. Nå er det forhåpentligvis kommet igang igjen. Telemark bør ikke komme ut med færre lister enn de hadde sist.

VESTFOLD

I Vestfold blei det stilt lister i følgende kommuner ved valget i 87:

Borre*, Holmestrand, Tønsberg, Sandefjord, Larvik og Nøtterøy*.

Det er foreløpig ikke tatt noe grep om listearbeidet i Vestfold. Det bør skje raskt. De bør kunne klare det samme som sist.

BUSKERUD

I Buskerud blei det stilt lister i følgende kommuner ved valget i 87:

Drammen, Kongsberg, Ringerike, Nedre Eiker, Lier og Røyken.

Vi har ingen representanter i Buskerud. De er kommet kort med arbeidet. Men det er mulig å klare like mange som sist. Nye kommuner hvor det kan være mulig å stille liste er bl.a.: Øvre Eiker, Flesberg og Ål.

OPPLAND

I Oppland blei det stilt lister i følgende kommuner ved valget i 87:

Gjøvik, Vestre Toten og Lunner.

Vi har ingen representanter i Oppland. Listearbeidet er kommet best igang i Gjøvik og Vestre Toten. I tillegg til disse har de målsetting på: Lunner, Søndre Land, Østre Toten og Lillehammer. I Oppland jobbes det bra og systematisk.

HEDEMARK

I Hedmark blei det ved valget i 87 stilt lister i følgende kommuner:

Hamar*, Kongsvinger, Vang, Sør Odal* og Elverum.

Det gjøres undersøkelser om lister i Ringsaker, Stange, Elverum, Kongsvinger SørOdal, Hamar, Vang, Løten og Tolga. På grunn av forslag om kommune-sammenslåing av Hamar, Vang og Løten er det usikkert hva som skjer her. Det er også forslag om «byliste» på Hamar i stedet for RV-liste. Det ser derfor ut til nå at det kan bli vanskelig å klare like mange lister som sist.

TELEMARK

I Akershus blei det stilt følgende lister ved valget i 87:

Vestby, Ski, Ås, Nesodden*, Oppgård, Bærum*, Asker, Rælingen, Lørenskog, Skedsmo, Nittedal og Ullensaker.

Vi har representant i fylkestinget foruten kommuner merket med*. Arbeidet i Akershus har kommet igang og de har målsetting på å klare minst en liste mer enn sist. Det jobbes med Eidsvoll, Nes og Frogn. Det er problemer i 3 av de kommunene det blei stilt liste sist.

ØSTFOLD

I Østfold blei det stilt lister i følgende kommuner ved valget i 87:

Halden, Sarpsborg, Fredrikstad, Moss, Askim, Tune, Kråkerøy og Rygge.

Her har vi bare representant i fylkestinget. I Østfold har arbeidet såvidt kommet igang. De har antydning problemer i 2-3 av kommunene de stilte i sist, men de har muligens Hvaler som ny kommune.

OPPLAND

Oslo er et enkelt fylke med bare en kommune og en liste. Det blir helt sikkert RV-liste i Oslo.

AKSEL NÆRSTAD
og BERIT JAGMANN

Still RV-lister!

Skal RV stille målsettinga om stille flere lister enn noen gang? Det er problemer å med stille liste i 10-20 kommuner RV har stilt i før, men også muligheter i 15-25 nye. Finnes det gode nok grunner til stille RV-lister der det ser umulig ut? Er det mulig?

Mange mener det er på tide gå mot strømmen. Den norske støtta til USAs krig i Golfen, kjøret for få Norge inn i EF, og drastiske reduksjoner i den kommunale velferden, har fått folk som ikke har vært særlig aktive politisk, til å engasjere seg. Også gamle aktivister gjør mer enn banne i sofakroken over utviklinga. I flere kommuner hvor RV får få stemmer, og det er vanskelig å stille liste, har folk sagt at «Noen må reise flagget og gå mot strømmen. Vi må vise at det finnes alternativer.»

Åtte gode grunner

Å stille RV liste er:

1. Å vise motstand mot den politikken borgerskapet fører, og mot imperialismens herjinger. Det er å vise at det finnes alternativer.
2. Å gi folk et alternativ å stemme på når de er uenige med maktas politikk. Sjøl om det ikke har vært noen RV-aktivitet i kommunen, så er det viktig å gi folk muligheten til å gi uttrykk for synet sitt. RV har markert seg i hvert enkelt fylke, og på riksplan. Å stemme RV, blir for folk å stemme mot korrupsjon og budsjett-nedskjæringer.
3. Å slåss for å få valgt inn RVere i kommunestyre. Det trengs RV-ere i alle kommuner. Flere av representantene til RV er valgt inn i kommuner hvor en i utgangspunktet ikke engang hadde tenkt å stille liste.
4. Å sikre RV som et landsomfattende alternativ. Om ikke RV stiller minst 113 lister, blir vi utestengt fra NRK. Det betyr ikke bare utestenging fra valgprogram på riksnettet, men også lokalt. Det vil føre til omtale og oppfatninger om at RV er på vei mot nedleggelse, at det ikke er noe alternativ og usikkerhet om RV stiller osv.
5. Å forsvare demokratiet. NRKs regler er udemokratiske. Mange har stilt på RVs lister bare for at RV skal få NRK-representasjon ut i fra reine demokratiargumenter. Alle partier som stiller lister over hele landet bør få NRK-dekning i alle fylker og på riksnettet. Ved å stå på RV-liste, kan en bidra til RVs deltaking, og til press på NRK.
6. Å bidra med stemmer til fylkestingsvalget. All erfaring sier at RV får flere stemmer også til fylkestingsvalget der hvor det er kommunelister. RV har 7 fylkestingsrepresentanter, men alle plassene er usikre. Og det er nære ved mandat i noen fylker til. Kommunelister flest mulig steder er en viktig faktor i gjøre et godt fylkestingsvalg.
7. Å bygge ut den revolusjonære bevegelsen og opposisjonen i Norge. Jobbes det ikke med liste, så er det mange folk som ikke blir snakka med om RV og den politikken RV står for. Stilles RV-liste så betyr det på et eller annet nivå at folk går sammen, og det styrker diskusjoner og muligheter for videre aktivitet.
8. Å skaffe penger til progressivt politisk arbeid. Hver stemme gir RV 22 kroner i stemmestøtte hvert år. Tilsammen gir dette RV flere hundretusen kroner til politisk arbeid.

Ni metoder

Å jobbe fram RV-liste er 40 prosent dristighet, og 60 prosent hard jobbing.

1. Det må være en ansvarlig for listearbeidet på fylkesplan, og for hver kommune. Hun/han må sette andre i sving, og gjøre mye arbeid sjøl.
2. Inviter folk som er aktuelle til stå på liste - gå breit og dristig ut, til en sammenkomst. Det kan være et møte bare for å diskutere om RV og lister, eller et møte om krigen i Golfen eller om kommunale nedskjæringer der en også tar opp listestillinga til RV. En må prøve å få til et forpliktende kollektivt ansvar for å lage liste.
3. Lag møteturneer i alle fylker for å samle folk i de kommunene der en prøver å stille liste (pkt 2). Erling Folkvord skal nå på åtte slike møter i løpet av seks uker. Hvor mange skal andre kjente RVere på?
4. Snakk med de folka du kjenner i kommunen som du trur det er mulig å få til å stå på liste. Spør om de kjenner andre.
5. Send brev til folk med forespørsel, og så ring opp eller oppsøk dem etterpå. Mange synes det er lettere å snakke med folk når en først har skrevet. RV har lagd et standardbrev til folk vi ønsker å få på liste. Bestill det fra RV-kontoret.
6. Prøv å få tre som er villige til sammen å stå på de øverste plassene, eller en som er villig til å stå øverst. Det er lettere få med andre når toppen er klar.
7. Kontakt folk du har hørt om, som du veit er med i progressive organisasjoner, kjøper Klassekampen osv. Bare ved å være dristig er det mulig å få til lister.
8. Ring om nødvendig etter telefonkatalogen. De siste navnene på flere lister er skaffa på den måten. Folk er stort sett velvillige til oppringinger, og mange gir tips om folk du kan ringe om de ikke vil stå sjøl.
9. Kjenner du folk som kanskje kan stå på RV-liste i en annen kommune enn den du bor i, så gi beskjed direkte til folk i den kommunen, til listeansvarlig i fylket eller til RV sentralt. Hvert navn er verdifullt.

Husk at fristen for innlevering av listene er innen 1. juni. Det er en måned tidligere enn ved forrige lokalvalg.

AKSEL NÆRSTAD

RVs landsmøte 16-17 mars 1991

Dagsorden

1. Konstituering
2. Den politiske situasjonen og RV's valgkamp
3. Forslag til nytt program
4. Vedtektsendringer, herunder forholdet RV/AKP
5. Godkjenning av regnskap
6. Uttalelser
7. Valg av landsstyre, revisor og valgkomite.

Vedtaksom delegatvalg

Delegater skal velges på fylkes eller lokalplan - av RV-gruppene eller RV's fylkesorganisasjon der det finnes, eller av AKP's organisasjon, der hvor RV ikke er organisert.

Landsstyret skal ha rapport om hvordan valget har skjedd innen 10/3-91 og om hvem som er valgt til delegater. Landsstyret går inn for at LM vedtar at bare de delegater som er rapportert innen denne fristen blir godkjent som delegater med fulle rettigheter.

Hvem kan komme på landsmøtet

Alle godkjente delegater har sjølsagt fulle rettigheter (tale-, forslags- og stemmerett) på landsmøtet.

Nytt RV - ny ledelse

Hvem skal sitte i RV's landsstyre etter landsmøtet 16-17. mars?

Mange av de 15 medlemmene i landsstyret trekker seg. Noen ønsker gjenvalg. Aksel Nærstad stiller til gjenvalg som leder.

Sammensetninga av landsstyret er viktig og det er mange hensyn å ta. Det må ha en stor geografisk spredning. Erfarigene våre er at RV's distriktpolitikk er blitt såpass bra fordi flere av landsstyrets medlemmer har deltatt i kampene f.eks. i Nordland. Videre utviklinga av RV's arbeider-, kvinne-, og miljøprofil er avhengig av at vi får folk i landsstyret som kjemper for dette. Demokrati og antikorrupsjonsarbeidet likeså.

De forskjellige syna på utviklinga av RV må også gjenspeiles i landsstyret. Og det er viktig at vi

RV-representantene kan stille på landsmøtet som observatører. Observatører har tale- og forslagsrett.

Det er bare godkjente delegater og observatører som får dekket reiseutgifter.

Landsmøteavgiften er satt til kr.500. Avgiften må betales både av delegater og observatører.

Det er også lov å komme på møtet som tilhører. Du må da dekke alle reiseutgifter og matutgifter sjøl. Tilhørere har ingen andre rettigheter enn å være tilhører. Tilhørere som vil spise sammen med landsmøtet må gi beskjed om dette på forhånd pga matbestillinger.

Forslag til landsmøtet

Alle forslag som er RV-kontoret i hende innen fredag 10.3. vil bli trykket opp før Landsmøtet.

Det betyr at forslagene vil bli delt ut ved landsmøtets åpning. Det er sjølsagt også en veldig fordel for den tekniske staben på LM at flest mulig forslag er laget ferdig på forhånd.

HUSK Å GI BESKJED HVIS DU SKAL HA OVERNATTINGSPLASS!

får med flere uavhengige sosialister.

Landsstyret har 3-4 helgemøter i året, og minst en regional konferanse. Landsstyrets medlemmer har ansvaret for disse. I arbeidsutvalget bør vi ha seks medlemmer for å få nok arbeidskraft. Det er store oppgaver det nye landsstyret skal løse. Derfor er det viktig at vi først og fremst får et landsstyre som evner å jobbe sammen.

Valgkomiteen ønsker en åpen diskusjon om kandidater og sammensetning. Vi vil ha forslag til kandidater på alle plasser i landsstyret. Diskusjon om ledelsen er en like viktig sak som diskusjonen om RV's utvikling. Sett pennen og munnen i sving, så diskusjonen kan bli alles.

TARAN SÆTHER
valgkomiteen

Vedtekts- endringer

Landsstyret i RV legger her fram forslaget til endringer av vedtektene til RV.

I flere av paragrafene er det ikke gjort noen endringer, i andre noen mindre justeringer. De større endringene som foreslås er følgende:

AKP's særrettigheter i RV og at RV er an allianse mellom AKP og uavhengige, er strøket.

Medlemstall i lokalgruppene skal være grunnlaget for valg av delegater til års- og landsmøter.

Grupper på kommuneplan skal være grunnorganisasjon i RV. Gruppene kan opprette lag innenfor kommunen som mindre enheter.

Programformuleringa om rusfrie arrangementer i RV-regi er innført i vedtektene.

Landsmøtevedtak om at alle offentlige midler disponeres av landsstyret, er ført inn i vedtektene.

Det er innført regler for innkalling av ekstraordinære års- og landsmøter.

Alle landsmøtedelegatene og gruppene vil få tilsendt gjeldende vedtekter, og endringsforslagene. Nedenfor følger slik vedtektene slik de ser ut med endringsforslagene.

§ 1

Rød Valgallianse stiller lister, fører valgkamp og driver politisk arbeid i tilknytning til parlamentariske organer på grunnlag av RV's program.

§ 2

Alle som godtar RV's program og vedtekter, og som betaler kontingent, kan bli medlem.

RV's grunnorganisasjoner er lokalgrupper som omfatter en eller flere kommuner. Lokalgruppene bygger på individuelt medlemskap. Lokalgruppene skal arbeide etter vedtektene, RV's program og vedtak fra landsmøtet og landsstyret. Lokalgruppene kan vedta å opprette lag av RV underlagt lokalgruppene. Reglene for lokallag gjelder også for gruppene der ikke annet framgår av vedtektene.

Det skal holdes årsmøte innen 15. mars. Styret innkaller årsmøtet seinest 14 dager før møtet ved brev til alle medlemmene. Års- og medlemsmøter kan også innkalles av landsstyret. For å ha stemmerett på årsmøtet, må en ha blitt medlem seinest 14 dager før møtet. Årsmøtet skal velge styre, behandle regnskap og fastsette kontingent. Det vedtar sjøl hva som skal behandles utover dette. Styret skal lede arbeidet mellom møtene. Alle RV-grupper skal ha økonomiansvarlig. Ekstraordinært årsmøte innkalles dersom minst 1/3 av medlemmene eller minst 1/3 av styret eller landsstyret krever det.

Lokalgruppene har rett til å sende delegater til landsmøtet og distriktsårsmøtet ut i fra antall medlemmer.

Årsmøtet kan vedta å framtidig års- og nominasjonsmøter avholdes som delegatmøter med delegater valgt

fra gruppene innen kommunen(e).

§ 3

Det kan opprettes egen fylkesledelse. Der hvor det opprettes fylkesledelse, skal det avholdes årsmøte innen 15. mars. Årsmøtet kan innkalles av styret eller landsstyret. Det skal innkalles seinest 14 dager før møtet, og kan avholdes når alle gruppene er innkalt. Årsmøtet velger fylkesledelse og behandler regnskap, og vedtar sjøl hva det skal behandle utover dette. Alle fylkesledelser skal ha økonomiansvarlig.

Ekstraordinært årsmøte innkalles av styret, landsstyret eller når minst 1/3 av lokalgruppene krever det.

Fylkesledelsene skal arbeide etter RV's program, vedtekter og vedtak fra landsmøtet og landsstyret.

§ 4

Landsstyret godkjenner opprettelsen av grupper og fylkesledelser. Landsstyret kan trekke slik godkjenning tilbake. Dersom landsstyret trekker slik godkjenning tilbake, må grupper eller fylkesledelsen legge ned sitt arbeid.

§ 5

Landsmøtet er det høyeste organet i RV. Det skal avholdes landsmøte annen hvert år - i valgår. Landsmøtet innkalles av landsstyret. Alle lokalgrupper har rett til å sende delegater til landsmøtet. Landsstyret fastsetter delegatnøkkel ut i fra medlemstall i lokalgruppene. Delegater til landsmøtet velges på årsmøtet dersom landsstyret ikke vedtar noe annet. I kommuner der det er organisert lag, kan årsmøtet vedta å fordele kommunegruppas delegater på laga ut i fra medlemstall. Landsmøtet innkalles seinest seks uker før møtet.

Landsmøtet skal vedta og revidere RV's program, behandle revidert regnskap og velge landsstyret med leder og nestleder. Landsmøtet vedtar sjøl dagsorden utover dette.

Ekstraordinært årsmøte innkalles av landsstyret eller når minst 1/3 av lokalgruppene krever det.

§ 6

Landsstyret leder arbeidet mellom landsmøtene innafor de rammer som vedtektene, programmet og landsmøtet trekker opp.

Landsstyret forbereder og leder valgkamper, har ansvaret for RV's økonomi og forbereder og innkaller landsmøter.

Landsstyret velger arbeidsutvalg som leder arbeidet mellom landsstyremøtene. Landsstyret avholder minst tre møter i året.

§ 7

Ved kommunevalg skal det innkalles til nominasjonsmøte i kommunen. Nominasjonsmøtet skal innkalles sei-

nest fjorten dager før møtet. Nominasjonsmøtet kan være medlemsmøte eller med delegater fra RV-lag innen kommunen.

Ved fylkestings- og stortingsvalg skal det innkalles til nominasjonsmøte i fylket. Nominasjonsmøtet skal innkalles seinest 14 dager før møtet. Nominasjonsmøtet kan være sammensatt av delegater fra kommunene regnet på grunnlag av stemmetall ved siste tilsvarende valg (jfr valglovens paragraf 20), av delegater fra lokalgruppene ut i fra medlemstall eller allmannamøte for alle medlemmene i fylket.

Alle valglister som bruker navnet Rød Valgallianse skal godkjennes av landsstyret i RV.

§ 8

Alle vedtak i organene til RV gjøres med simpelt flertall der vedtektene ikke sier noe annet.

§ 9

Ved valg til RV's organer og nominasjon til RV's valglister skal kjønnskvotering gjennomføres slik at kvinner blir representert med minst 50 prosent. Unntak fra denne paragraf vedtas av landsstyret eller de organ landsstyret bestemmer.

§ 10

Ethvert medlem eller tillitsvalgt kan ekskluderes av RV dersom vedkommende skader eller motarbeider RV eller bryter vedtektene. Vedtak om eksklusjon skal grunngis skriftlig. Eksklusjon kan vedtas av lokalgruppe eller landsstyret og krever kvalifisert flertall. Eksklusjon vedtatt av lokalgruppe kan ankes til landsstyret og/eller landsmøtet. Eksklusjon vedtatt av landsstyret kan ankes for landsmøtet.

§ 11

Dersom et lag blir oppløst, tilfaller eiendelene deres uavkortet til lokalgruppa. Dersom ei lokalgruppe blir oppløst, tilfaller eiendelene deres uavkortet til fylkesledelsen. Dersom det ikke er fylkesledelse, tilfaller de landsstyret. Dersom en fylkesledelse blir oppløst, tilfaller eiendelene landsstyret.

§ 12

Alle arrangementer og møter i regi av RV skal være rusfrie.

§ 13

All offentlig partistøtte til RV (Gruppe- og representant- og stemmestøtte, «beipenger» m.m.) disponeres av landsstyret til fordeling til kommunene, fylkene og drift av RV sentralt.

§ 14

Endring av vedtektene kan bare foretas av landsmøtet og krever kvalifisert flertall.

Send inn forslag

Jeg forslår følgende person som:

- landsstyremedlem
- leder
- nestleder

Navn:

Adresse:

Telefon:

Sendes til: Rød Valgallianse, Valgkomiteen
Boks 211 Sentrum, 0103 OSLO 1
Eller du kan ringe til: Espen Mathiesen, telefon
02-86 91 21 (9-16) eller 02-71 34 39 (kveid)
eller Eli Berg, telefon 083-88 212 (kveid)

Valgprofil og hovedsak

Korrupsjonsjegere. Folk som graver fram snusk og maktmisbruk. Folk som nekter å være med på å nedlegge skoler og sjukehus og istedet krever økt skattelegging av rikfolk og bruk av statens rikdommer til økt velferd. Folk som støtter og deltar i aksjoner og pressgrupper og som mener at det som skjer utenfor kommunestyresalen er viktigere enn det som skjer i den. Folk som ikke aksepterer de trange rammene for arbeidet i kommunestyret og fylkesting.

Opprørere og urokråker. Kjent som tillitsvalgte i fagforeninger, miljøforkjempere, aktivister i kvinnekampen og i arbeid for internasjonal solidaritet. Folk som støtter arbeidsfolk og ikke makta. Utradisjonelle og fargerike.

Dette er Rød Valgallianses folk. Slike representanter trengs i alle kommunestyret og fylkesting. Det trengs noen som heiser et rødt flagg og går mot strømmen når EF-tilhengere er på offensiven, velferden rases, massearbeidsløsheten godtas, miljøødeleggelsene får fortsette, rasismen øker og det rike nord fører krig mot det fattige sør.

Slik innledes forslaget til valgmanifest som legges fram til RVs landsmøte. Det er meningen at landsmøtet skal streke opp hovedtrekkene i det som skal være RVs profil og hovedsaker ved valget.

De enkelte sakene er viktig for RV, spesielt i lokalvalg. Mange stemmer RV pga innsatsen i en enkelt eller noen få saker i kommunen. Men landsstyret mener det viktigste likevel er slik folk oppfatter RV, som forsøkt beskrevet over.

Valgkampslagord

I 1985 var «Den store forskjellen - RV» valgkampparolen. I 1987 var valgkampslagordet «Stem inn en opprører». Det uttrykker noe av det vi ønsker å få fram, og sånn folk opplever oss. Slagordet gikk igjen på plakater, løpesedler, T-trøyer og i muntlig agitasjon. Også i år må vi utvikle et slikt slagord som inneholder essensen av det positive folk flest mener om RV. Skal vi bruke *Stem inn en opprører* i år også? *Stem inn en korrupsjonsjeger* kan brukes der hvor RV har gjort en innsats på dette feltet eller der det er åpenbare ting å grave i, men det passer antagelig ikke som den samlede apellen fra RV. Hva med

Gå mot strømmen - stem RV? Kom fram med ideer og forslag!

Stemmeagitasjon

Agitasjonen for å stemme RV vil bli viktig. Det vil sjølsagt variere fra kommune til kommune ut i fra om RV har representant eller ikke, og hvordan mulighetene er for å få eller beholde mandat. Likevel bør det stå sentralt over hele landet.

En god del folk stemmer RV sjøl om de er uenige med RVs politiske plattform. Ja, alle som har vært med på stemmetelling ved lokalvalga, kan fortelle om stemmekonvolutter der det ligger RV-liste ved kommunevalget og et annet parti ved fylkestingsvalget - eller omvendt. Mange stemmer RV fordi de ønsker en RVer valgt inn for å sette saker på dagsorden, skape debatt eller røske opp i et dødt politisk liv. Og mange som kunne tenke seg å stemme RV, gjør det ikke dersom de tror RV ikke har noen muligheter til å bli valgt inn - eller at mandatet er sikkert. I forslaget til valgmanifest er derfor følgende tatt med:

«Din stemme avgjør! RV ligger på vippen til å få mange nye representanter. Ved forrige valg manglet RV 4 stemmer på å få mandat i Leirfjord, 2 i Moss, 14 i Kristiansand, 15 i Asker. Men RV kan også miste mange av sine representanter. Flere ble så vidt valgt inn sist, og nå er antallet representanter redusert i mange kommunestyret og fylkesting. Hver stemme kan avgjøre om RV skal sitte i fylkestinget eller kommunestyret der du bor. En representant mere eller mindre for et av de andre partiene vil ikke bety noe. Men et kommunestyre eller fylkesting uten RV blir grått. Du kan avgjøre.»

Viktig med lokale saker

Lokale spørsmål må stå sentralt i valgkampen. RV må ta opp de mest brennende spørsmåla for folk i kommunen, og si hva vi mener og vil gjøre. Der hvor RV har representanter nå, må det legges vekt på hva RV faktisk har stått for og gjort, og sammenlikne det med de andre partiene. Her er det nok av materiale i de 39 kommunene og 7 fylkene det finnes RV-representanter i dag. Også i mange andre kommuner og fylker har RV og/eller AKP jobba med konkrete saker som må kjøres fram i valgkampen. Og ikke minst er det viktig å knytte RVs valgkamp til saker det er aksjoner og

Det har gått noen år siden RV-slogordet lød: «Den store forskjellen». Mye har skjedd siden den gang, men behovet for et brennende godt slagord til neste valgkamp er like stort som alltid. Har du forslag? (Foto: Klassekampen)

Hva blir RVs slagord i valgkampen? Norge anno 1991 mangler ikke på saker å velge i. Men hva skal være hovedsak, og hvordan skal en valgprofil for RV 1991 se ut?

bevegelser på. RVs oppgave er jo nettopp å være representanter som representerer slike aksjoner inne i de folkevalgte organene. Hvilke saker bør være viktigst der du bor?

EF, økonomi og miljø

RV må ha noen samlende saker for hele landet. Ved lokalvalget i 1987 var det kvinner og gratisarbeid, mot rasisme, og miljø (mot Brundtland-rapporten som ble lagt fram på våren). Hva bør det være i år? Landsmøtet bør ta stilling til det. Her er et forslag: **Nei til EF** EF-spørsmålet er nå det aller viktigste politiske spørsmålet for utviklinga av Norge som nasjon og levekåra til folk. For de aller fleste av RVs potensielle velgere vil EF-spørsmålet også være det de er mest opptatt av, og hvem som er de sterkeste EF-motstanderne, vil bety en del for stemmegivinga. Innsatsen i EF-kampen nå er viktigst, men hva vi sier i valgkampen blir også viktig.

EOS-avtalen vil antagelig ligge på bordet, men ikke være behandla i Stortinget, så den vil bli sentral i tillegg til hovedlinjene for hva EF-med-

lemsskap vil bety. Men RV er nødt til å knytte EF til de lokale forholda. Mange reagerer på at det blir rikspolitiske saker i lokalvalga. Vi må derfor utvikle mere politikk på hva EF vil bety for lokaldemokratiet, den sosiale sikkerheten og næringslivet i kommunen. Hvorfor er det viktig å stemme inn EF-motstandere i kommunestyret og fylkesting? Det må vi klare å gi gode og korte svar på.

Bygg ut den offentlige velferden - stopp nedskjæringene.

Offentlig økonomi bør være den andre samlende hovedsaken. RV må sette søkelyset på den statlige og private rikdommen, og den kommunale fattigdommen. Vi må gå hardt ut mot nedskjæringene i helsesektoren, skoletilbud, eldreomsorg osv, vise viddet i det, og at det ikke er nødvendige nedskjæringene. Det er nødvendig å komme videre i å gi troverdige forklaringer hvorfor det likevel skjer. Og RV må ikke bare være i mot forverring. RV må streke opp alternativer - for kollektivtrafikk, helsevesen osv. Folk må ha noe å slåss for, ikke bare mot. RV må ikke bare være Neipartiet.

Til handling for miljøet.

Alle partier unntatt Frp vil framstå som grønne. Alle vil redde jorda og prioritere miljøet. RV bør legge fram et helhetlig syn på miljøkatastrofene, vise hvordan kapitalisme og miljø er uforenelig osv. Men forslaget mitt er at det viktigste i valgkampen blir å sette konkret søkelys på lokale miljøraker. Hva mener RV bør gjøres, og hva har de andre partiene gjort? Alle kommuner der vi driver valgkamp bør plukke seg ut en viktig lokal miljøraker, og kjøre fram den.

Er dette de tre sakene eller områdene RV felles skal kjøre fram i valget? Det er mange andre muligheter. Hva med arbeidsløsheten, rasismen, krigsmotstanden...?

Flere saker i manifestet

Sjøl om det bare er mulig å markere to-tre saker skikkelig felles over hele landet, så er det mange andre områder RV vil markere seg på. Det vil variere en del fra fylke til fylke, og kommune til kommune. Det bør også planlegges sentralt fra aksjoner o.l. som kan markere RV på enkelte områder sjøl om vi ikke prioriterer det felles.

Valgmanifestet til RV er tenkt som en presentasjon av det viktigste RV står for. Forslaget er at det skal si noe kort om de viktigste sakene i tillegg til å beskrive RV. Det er også tenkt å kjøre fram noen spisskrav for hvert område. I tillegg til de tre sakene som er nevnt over som samlende landsomfattende, så foreslås det å markere følgende saksområder i valgmanifestet: For folkestyre - mot maktmisbruk og korrupsjon
Arbeid til alle
Mot all rasisme - for et flerkulturelt samfunn
For full kvinnefrigjøring
Levende distrikter - stopp nedleggninga av bygde-Norge
For internasjonal solidaritet.

Er det riktig å ta opp så mange saksområder? Er det de viktigste? Og ikke minst - hva skal være RVs spisskrav og forslag på de enkelte områdene? Jo fler som kommer med synspunkter, forslag og ideer, jo bedre vil resultatet bli. Landsstyret foreslår at landsmøtet skal vedta sakene og hovedlinjene i manifestet, og at arbeidsutvalget skal gjøre det ferdig. Hele forslaget til manifest vil bli sendt ut til landsmøtedelegatene, RV-representantene og gruppene.

AKSEL NÆRSTAD

Stor enighet om RV-program?

Programforslaget har ikke vakt den store debatten til nå, men det er ikke bare fordi det er et godt forslag.

Mange av dem som har lest forslaget har kommet med positiv omtale. Spesielt har flere framheva det som bra at det er stilt opp hva RV går inn for av reformer, og ikke bare hva vi er i mot. Men få personer har satt seg ned og gått skikkelig gjennom forslaget, og få grupper har diskutert det. Det er derfor sannsynlig at mye av den kunnskapen som folk sitter med, ikke har kommet fram gjennom endringsforslag. Innen fristen 1. februar som var satt for at forslag skulle sendes ut til delegatene før landsmøtet, var det kommet inn skriftlige forslag fra åtte personer. Nedenfor skal vi kort gå gjennom det viktigste i disse forslaga, og kommentarer som har kommet.

For omfattende program?

Enkelte har stilt spørsmålsteget ved om RV bør ha et så omfattende program, sjøl om både det gjeldende programmet fra 1983 og programmet fra 1975 er like omfattende. Vil ikke et så omfattende program i seg sjøl snevre inn fronten,

Vil det bli en eksplosjon av forslag til RV-program på landsmøtet?

har noen spurt om? Er det riktig av RV å ta standpunkt til så mange saker? Er det ikke viktigere å si at en støtter ulike kamper og ta stilling til de aktuelle sakene?

Landsstyret mener det er riktig med et slikt program som er lagt fram. De representantene som blir valgt inn, bør ha et program å stå på, og som hjelp. Folk som er interessert i spesielle områder, bør kunne vite hva RV står for. En helt kort plattform løser noen problemer, men skaper flere.

Sosialismen for rosenrød?

Noen muntlige kommentarer har gått ut på at sosialismen framstilles for enkelt, og at mange av problemene og motsigelsene under sosialismen må behandles grundigere.

Viktige uenigheter om miljø?

Hvordan er det mulig å sikre at grunnplanen i Norge tar hensyn til den 3. verden? Det er et viktig spørsmål når sosialismen behandles i programmet, men også i dag. Programforslaget går inn for bilfrie byer. Bør det heller være bilfrie sentra? Bør RV gå inn for dobling av bensinprisen, «tak» for drivstofforbruk og lokale kjøreavgifter? Forslag er kommet inn om det.

Programmet går inn for utbygging av hurtigbåtruter, men bør ikke RV gå i mot det av hensyn til miljøet? Og hva med RVs krav om spredt bosetting? Bør ikke RV gå inn for konsentrerte bomiljøer over hele landet i stedet, for bl.a. å redusere transport- og arealbehov?

Hvordan skal RV stille seg til miljøavgifter? Her er det sprikende syn.

Skille eldre og funksjonshemmede.

Forslaget kritiseres for å sette eldre og funksjonshemmede i samme kapittel. «Funksjonshemmede må behandles for seg sjøl - de er lei av alltid å bli presentert sammen med «eldre» - de fleste er nemlig ikke det!» skrives det i en av kommentarene som har kommet inn.

For eller mot heldagsskole?

«Lovfesta rett til gratis plass i fritidshjem eller i heldagsskole for alle elever under 13 år», står det i programforslaget. Det er sendt inn et endringsforslag om at heldagsskole skal strykes. Det er ulike syn på dette i RV, og på hvilke krav som skal stilles til innholdet i en eventuell heldagsskole. Hva bør stå i programmet?

Hvilke boligkrav?

Bør kravet om «3-rom og kjøkken for 25 prosent av ei vanlig lønn» være RVs viktigste boligkrav? Det foreslås i et av de innsendte forslaga. I det innsendte forslaget argumenteres mot å stille konkrete krav om renta og husbankfinansiering som det viktigste.

Er RV mot fengselsstraff?

Det står i programforslaget nå, og det er reist innvendinger mot det.

Nytt rusgiftkapittel?

Det er levert et helt nytt forslag til kapittel om rusgifter. Det foreslår å fjerne innledningsavsnittet, og gå direkte på skadevirkningene av rusmidler. Utover det er det ingen større politiske forskjeller.

Debatt om forsvarskrav?

Et innsendt forslag går i mot kravet om å lovfeste forbud mot bruk av norske styrker, unntatt som fredsbevarende styrker i FN-regi i konfliktområder der begge (alle) involverte parter godkjenner tilstedeværelsen av slike styrker. Argumentene er bl.a. at norske styrker bør kunne settes inn i forbindelse med sult- og miljøkatastrofer.

Programforslaget foreslår at RV skal gå inn for å redusere førstegangstjeneste til ni måneder. Det foreslås strøket av en forslagsstiller.

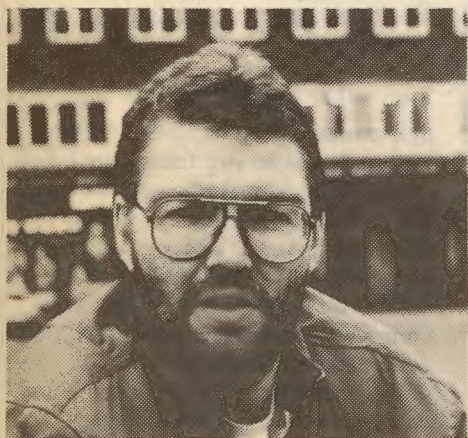
RV-ledelsen oppfordrer alle som delegater og representanter som skal på landsmøtet, og andre som har forslag, om å sende dem inn så raskt som mulig slik at det blir mulig å legge fram en innstilling på landsmøtet med skikkelig oversikt. Det vil lett bli kaos om det kommer inn 200 forslag på landsmøtet, Særlig når landsmøtet bare skal vare en og en halv dag!

AKSEL NÆRSTAD

Oslo RV stiftet!

— I slutten av januar ble det arrangert et festmøte, som markerte stiftelsen av Oslo RV som medlemsorganisasjon. Møtet var godt besøkt, også av gode kunstneriske krefter. Vedtekter ble vedtatt og et styre ble valgt. Det består av folk med forskjellig tilknytning - AKP, AMG - og uavhengige. Opprør har tatt en prat med fire folk fra det nye styret. Svarene bygger på følgende spørsmål: — Hvilke forventninger har du, og hvilke muligheter ser du etter ny-organiseringen av Oslo RV? Hvilken politisk rolle kan RV spille; hvordan kan vi markere oss framover mot en valgkamp hvor AP seiler opp som temmelig sikker vinner, under overskrift «systemskifte» og liknende store ord?

Av BIRGER THURN-PAULSEN

Espen Mathisen, sekretær for RV/bystyret: Ikke redd for motsetninger

— Jeg tror at vi nå, med RV som medlemsorganisasjon har bedre muligheter for å kunne mobilisere folk både i og utafor AKP til arbeid. Folk utafor har sett RV som AKPs eiendom, mens AKP på sin side har overlatt det parlamentariske arbeidet til et utvalg personer. Derfor har det også mangla linjekamp. Nå har det muligheten til å bli et levende sted for folk til å utvikle politikk. Etter mitt syn har RV utvikla seg til å bli en «politisk juvel.» Nå kan vi finslupe denne juvelen ytterligere, få til en skarpere og bedre politikk. Jeg er ikke så redd for motsetningene. Riktignok er det farlig for en organisasjon med for store motsetninger, men det er like farlig å ikke ha motsetninger.

— Vår politiske rolle må fortsatt være å avsløre byrådet. Samtidig står vi som et klart alternativ til Arbeiderpartiet. De har støtta store nedskjæringer og de står til knes i korrupsjonsmøkk. Oslo kommune kan ikke klare seg uten større overføringer fra staten. Oslo Ap kan neppe bli noe press for å få til det. Dessuten støtter de utviklinga mot elite styre, med færre og godt betalte heltidspolitikere.

RV, derimot står for at folk skal få mer innsyn i kommunal politikk, for at de skal få mer å si. Og tilbake til Arbeiderpartiet igjen, så må de avsløres ytterligere på konkret politikk og praksis. Ellers vil jeg si det slik at Fremskrittspartiet har pressa Oslo Høyre over i liberalistisk retning, mens det på den andre sida har gått opp for stadig flere at lille RV er en viktig opposisjon.

Torill Paulsen, lærerskolestudent: Må jobbe mere utadretta

— Jeg har vært ansatt som kontorfullmektig i bystyret, og har sett kommunepolitikken fra «innsida.» Samtidig jobba jeg med byfornyelse i Gamlebyen. Gjennom disse sakene oppdaga jeg hvor lite folk får vite og hvor liten innflytelse de har. Og jeg så at RV gjorde en god jobb i Bystyret. At RV nå er blitt medlemsorganisasjon gjorde at jeg fikk et sted å høre til politisk. Hvordan det kommer til å gå kommer an på hvor utadretta vi greier å jobbe. Det er mulig å nå mange, ikke minst folk som gjennom jobben kommer bort i, eller blir ramma av politikken i kommunen. Jeg tror på å bygge ut mange og aktive lokalgrupper, slik at vi kan komme breiere ut, få med mange synspunkter. Selve det politiske grunnlaget synes jeg er brukbart, men det er en del AKP-arv som kan forandres til det bedre, sånn at RV kan favne flere.

— Vi har liksom ikke så mye å stille opp med i den typen «kaffe og vafler» valgkamp som drives nå. For å være alvorlig, så har jeg opplevd en god del åpne politikermøter i valgkamper, og da synes jeg at RV har kommet godt ut. Det har dessuten vært viktig at de har oppsøkt folk direkte i deres eget miljø, tatt opp saker, spurt og diskutert. Folk er som regel opptatt av det som er nærmest, så en slik praksis er viktig.

Ellers må vi sette de andre partiene opp mot, og vise fram det de i praksis har stått for i bystyret. Ikke minst er Arbeiderpartiet flink til å bortforklare hvorfor de har stemt sånn eller slik - med argumenter av typen: Hvis vi ikke hadde stemt sånn hadde det bare blitt enda verre. Ved et AP/SV flertall i bystyret må vi være et press, et alternativ fra venstre. Forøvrig er jeg sjøl opptatt av boligpolitikk, nærmiljø og trafikk-spørsmål. Det er for eksempel viktig for meg om øst-kanten skal bli gjort til et forsøpla gjennomfartsområde, eller ikke.

Roar Ellingvåg, bryggeriarbeider: Katalysator på venstresida

— Etter at AKP-landsmøtet vedtok å stryke eiendomsretten til RV og bygge det opp som medlemsorganisasjon, ble RV et naturlig sted for meg å gå inn. Mulighetene nå tror jeg ligger i at det kan bli et samlingssted, en katalysator gjerne, for ulike retninger på venstresida. I stedet for en programmatisk politisk diskusjon tror jeg det nå kan bli mulig å få til en konstruktiv debatt mellom disse retningene. Videre ønsker jeg meg en utadretta politisk aktivitet. Jeg tror det er nødvendig å prøve og utvikle et aktivistpreg over arbeidet.

— Når det gjelder arbeidet framover og gjennom valgkampen, så tror jeg vi må legge atskillig mindre vekt på propaganda av typen A er lik B, og at det bare er samme ulla. Det samme gjelder kjøret på RV som vaktbikkje. Det må tones ned. I stedet mener jeg det blir viktig å profilere seg i forhold til SV. Der må vi få fram de politiske skillelinjene, få fram RV som et sosialistisk alternativ. SVs tilnæringspolitikk overfor Arbeiderpartiet åpner for et potensiale. Vi må forsøke å trekke til oss SV-velgere og folk rundt SV som er skeptisk til dette.

Jeg tror også det er viktig å utvikle en troverdig alternativ storbypolitikk. Samtidig må vi for all del vise begrensningene i forhold til hva det er mulig å få til innafør systemet. Av konkrete saker mener jeg at industripolitikken i Oslo er helt sentral.

Astri Melheim, sjukepleier: RV kan skape aktivisme

— Bystyrerepresentantene våre har gjort en kjempejobb, men Oslo har mangla et organisatorisk tilbud til alle dem som støtter RVs politikk og ikke er medlem av AKP. Oslo RV er nå et slikt tilbud. En organisasjon der folk kan utvikle en politikk for byen basert på erfaringene i klassekampen. Der vi kan dele erfaringer og hente støtte i forhold til de kampene hver og en står i. Jeg tenker spesielt på kampene innafør offentlig sektor.

RV er innretta på parlamentarisk arbeid. Gjennom medlemsorganisering tror jeg flere krefter kan mobiliseres i denne jobben slik at den blir bedre utført. Stiftelsesmøtet vedtok å opprette bydelslag, skolelag og faglige lag. Jeg synes at drivkrafta skal ligge i bydelslaga, og at det blir en viktig oppgave framover å organisere dem. Slik kan også våre representanter i bydelsutvalgene få en organisert tilhørighet og bedre muligheter for koordinering av arbeidet. Folks misnøye med vanstyret er stor, og RV kan bidra til å skape aktivisme av denne misnøyen. Det vil forsterke RV som en trusel mot de blå kreftene som herjer byen.

— En viktig politisk rolle for Oslo RV må være å slåss mot myten om at de rette politikene kan ordne opp på vegne av arbeidsfolk i byen. Vi må spre visjonen om et sosialistisk samfunn, samtidig som vi jobber for reformer innafør kapitalismen. Arbeiderpartiets politikk må vi sette inn i vårt perspektiv på hva et systemskifte er, samtidig som vi dokumenterer at de slett ikke har gått fri i korrupsjonsskandalene. Vi må peke på at Ap legger seg tett opp til byrådets politikk, at de har gått inn for gedigne nedskjæringer som rammer folk i byen hardt. Oslo RV krever økte statlige overføringer til kommunen. Og Arbeiderpartiet sitter med regjeringsmakta! Oslo RV må fortsette med å la hensynet til arbeidsfolks interesser veie tyngre enn parlamentariske spilleregler. Det er vår styrke.

Skriv til Opprør!

Skrivelysten er stor og det er bra, men fører dessverre ofte til plassmangel. Skriv kort! Kontakt gjerne Birger Thurn-Paulsen Tlf 02-38 42 50

Er kommu

LANDSMØTET ER OVER. Eg ser fram til å kaste meg ut i EF-kampen og RV-arbeidet. Men eg trur eg må ta meg tid til å svare på artikkelen til Steigan i Røde Fane. Det var eg som gjorde framlegg om å skrive at det klasselause samfunnet er det same som Marx kalte kommunisme. Det er sjølsagt hyggelig å ha gjeve Steigan eit poeng til ein vits. Likevel syner denne vitsinga at nokon har panikk for framtida til AKP. Eg har lyst til å gje litt beroligande middel.

Eg traff ein god-venn i Oslo før landsmøtet. Han trudde eg gjekk inn for at partiet sitt endelige mål var ein sosialistisk revolusjon, hvoretter partiet skulle ta regjeringsmakta og forsvare ho med demokratiske middel. Eg vart mildt sagt forvirra. Eg var blant dei første til å si at partiets oppgave var å organisere kampen til dei undertrykte klassane - også under sosialismen. At partiet måtte vere uavhengig av staten dersom det skulle holde fram å vere eit parti for interessane til arbeidarklassen. Eg var tidleg ein skarp kritiker av teorien om partiet sitt maktmonopol. AKP må gå inn for eit samfunn uten klassar. Eit samfunn uten kvinneundertrykking. Eit samfunn der alle får det dei treng, samstundes som dei yter ein stor innsats for å ta vare på naturen og for å produsere. Det er dette som er kommunisme, seier eg til venane mine. Da smiler dei i skjegget og seier: «Å nei, du. Du tror nok det, men vi har sett i Aust-Europa korleis den verkelege kommunismen vert. Du er ein drømmer, men det er godt at vi har slike som deg.» Dette er eit kjempeproblem for AKP. Kommunismen er glimrande, men pampane i Sovjet har brukt opp ordet. Eg trur under to prosent av den norske arbeidarklassen vil seie at systemet i Aust-Europa ikkje var kommunistisk. Resten misforstår når vi nyttar ordet «kommunisme». Kan vi vere einige om at dette er eit stort problem? Dersom vi kan det, kan vi få ein fruktbar diskusjon om kva vi skal gjere med det. Det vert så kjedelig i lengda å forklare at eg framleis er for eit samfunn uten klassar kvar gong eg vil ha ein diskusjon om korleis vi skal vinne arbeidarklassen for ein revolusjon.

Lenin har skrive ei god bok om imperialismen. Ellers veit eg ikkje så mykje om han. Når eg ønsker eit partiprogram uten navnet Lenin, er

Fraksj

AKPs landsmøte 1990 var det første landsmøtet der samtlege lag kunne sende delegat. Dette var en stor framgang for medlemsdemokratiet i partiet. Samtidig bør det nevnes at det samme landsmøtet var det første landsmøtet der delegatene ikke fikk anledning til å stemme enkeltvis over kandidatene til sentralstyret. Dette var et stort tilbakeslag for medlemsdemokratiet i partiet. Hva var det som skjedde og hvorfor skjedde det? Dette er spørsmål som krever analyse. Denne analysen bør munne ut i en klar konklusjon om hva slags organisasjonsmodell partiet ønsker.

Det blir ofte framstilt som om «de gamle lederne» i AKP, dvs sånne som meg, har vært mot direkte valg til landsmøtet; at vi har vært prinsipielt for indirekte valg gjennom delegatkonferanser. Dette er helt uriktig. Andre får svare for seg, men sjøl har jeg alltid vært for direkte representasjon fra laga, i den grad det lar seg gjøre. Men samtidig har jeg vært tilhenger av hemmelige landsmøter, noe jeg fortsatt er. Landsmøtet i 1990 var antakelig noe i overkant av hva det går an å holde hemmelig i Norge. Med noe hardere klasseundertrykking og noe større mediainteresse for AKP, ville fiender og presse antakelig ha oppspora dette landsmøtet ganske kjapt. Men det lot seg avholde uten innblanding utenfra, derfor var det likevel forsvarlig å avholde å ha et så stort landsmøte. Alle lag fikk minst en representant på landsmøtet og får dermed direkte rapport om det som skjedde. Fint. Men i 1980 hadde AKP tre til fire ganger så mange lag som nå. Med samme delegatnøkkel som i 1990, måtte vi ha holdt møtet i Folkets Hus. Dette var realiteten, og det var det vi måtte

DEBATT

Trykking av
kommende nummer:
22. mars
3. mai
14 juni

Dead-line for levering av debattinnlegg til neste nummer:
8. mars
SKRIV KORT!

Enismen «oppbrukt»?

det fordi dei som bør lese dette programmet ikkje lærer noko om AKP av å se navnet Lenin. På hvilken måte gjør navnet Lenin det klarare kva AKP står for blant folk som aldri har fulgt med i teoridebattar på venstresida? Av same grunn ønsker eg ikkje navnet til Mao i programmet. Han kjenner eg betre, så eg skriv litt meir om han. Eg meiner Mao var svært bra, men han tok også feil i mange tilfelle. På landsmøtet vart det hevd at AKP skulle tatt eit brudd med Kina mykje tidlegare. Eg er med på det, men eg tykkjer ikkje det var enkelt. Det som var enkelt å oppdage var at det var slutt på dei sosialistiske slagorda i den kinesiske propagandaen. Samfunnet var kanskje som før? Eg er ikkje med på skjønninga av Kina før 1978. Men kaste over bord erfaringane - nei. Historia til Chen Yung-kuei frå Dachai om bruddet med dei store sterke karane i Stalwarts er vel verd å holde på: «Eg trakk meg ut av Stalwarts og vart med i arbeidslaget til barna og gamlingane. Den yngste gamlingen var 60, og den eldste ungdommen var 12. Hardt arbeid ville øydeleggje helsa deira. Barna og dei eldre helsa meg velkommen. Dette hadde dei aldri drøymd om. Dei sa ikkje at eg var dum. Det var Stalwarts som sa eg var dum. «No har Chen verkeleg gjort Fanshen (opprør)», sa dei. «Han har fått med seg gamlingar som ikkje kan styre ein hest og ungar som ikkje kan trekkje ein plog.» Og Chen arbeide saman med barn og eldre som ikkje kunne arbeide ein brøkdal av kva han gjorde. Først trodde dei han gjorde det av medynk. Litt om litt forstod dei at det var klassestandpunktet som dreiv han, at han gjorde dette av solidaritet med dei fattige mot dei rike. (Henta frå W. Hinton: Shenfan). Om historia er sann, fekk arbeidslaget til Chen større avling enn Stalwarts det første året. Det som er vanskelig med Kina og Mao er at undertrykkinga av bønder og arbeidarar var hardare i 60- og 70-åra enn i 80-åra. Arbeiderklassen har aldri hatt makta i Kina. Eg er sikker på at Tollef Ås har god dekning for det han skreiv i Ny Tid etter Tienanmen: «Denne sommeren skrives det som om det er første gang kommunistpartiet bruker bondehæren sin mot Kinas folk. Dette er tull. Hvorfor skulle man ellers behøve proletariatets diktatur? De intel-

lektuelle trenger man stort sett bare nytte makt mot når landet ellers er i så stor fare at fritt ord og klar tanke begynner å bli farlig, og stort sett er åndsarbeidere langt mer lettbetvingbare og lettskremte enn folk flest. Store nedslaktinger har før vært et distriktspolitisk virkemiddel mot for mange militante muslimer, mot opprørske proletariet, mot sultne bønder, mot overantent rød ungdom og - i ledige stunder - for eksempel mot tibetanere.» Det er merkeleg at dette forekom i landet til han som skreiv «La hundre blomster blomstre». Kvifor vart det slik? Det er to årsaker. Den kinesiske keisar-tradisjonen og maktmonopolet til kommunistpartiet. Ein Shanghai-student fortalde meg i 1985 at han frykta for at Deng ville innføre «demokratiet» i Kina. Det ville bare verte eit nytt slagord utan innhold. Han håpa på fridom til å utvikle ein demokrati-kultur i Kina, men vart skuffa.

Eg har fått hatten «høgreavvikar» i denne rørsla med jamne mellomrom side 1975. Allerede den gongen syntes eg at mine standpunkt var farlegare for kapitalistane enn standpunkt til dei som var «venstre». Det var forresten store skilnader mellom dei, akkurat som det i dag er store skilnader mellom oss som var «høgreflyøyen» på landsmøtet. Eg kan ikkje forstå at Steigan treng dette «høgre/venstre-ritualet» for å forklare kva han meiner. For meg vert det berre meir jobb å lese artiklane hans.

Eg ønsker meg eit landsmøte som kan diskutere EF-kamp, kvinnekamp, valtaktikk, 1.mai, osv, osv. Dette er eit problem som kaller på mange forslag frå dei med fantasi (neppe meg). Eg foreslår: Lat oss få eit meir demokratisk landsmøte gjennom å skjere vekk detalj «demokratiet». Landsmøtenettar er ein dårleg verkstad for program og vedtektar. Program og vedtektar bør få ei svært trang tidsramme på landsmøtet. Lat dei som uansett havner i komitar komme saman på forhånd for å lage klare avstemnings-tema. Så kan landsmøtet diskutere desse, i staden for å diskutere forretningsorden. Formelt sett gjer dette leiinga meir makt - i røynda er det motsatt - delgatane får meir makt i dei viktige spørsmåla. Og tid til å diskutere det politiske arbeidet etter landsmøtet.

BJØRN TORE EGE BERG

Fokus på Europa!

DET TYSKE IMPERIALISTISKE borgerskapet flytter fram sine posisjoner i en fart som tar nattesøvnen fra både det franske og engelske borgerskapet. Tyrkia var alliert med Tyskland under den første verdenskrigen og innen tysk strategisk tenkning har alltid Tyrkia rangert som Tysklands brohode for ekspansjon i Midt-Østen. Det er derfor ikke særlig forunderlig at avisa Herald Tribune 3.1.91 opplyser om at Tyskland nå skal stasjonere 18 jettfly og 270 mann i Tyrkia.

At Ole Smaadahl i nr.1 fokuserer på venstre i Tyskland er derfor av den aller største viktighet og hilses velkomment. I det nå gjeldende partiprogrammet står det: «Å styrte imperialismen og kapitalismen er en internasjonal oppgave». Og: «Vi må delta i utviklinga av en ny, internasjonal arbeiderbevegelse...» Hvis disse setningene skal bety noe, betyr de ikke noe annet enn et praktisk, konkret samarbeide. I motsatt fall er disse setningene i programmet laget for å lure folk.

I OPPRØR 8/90 fokuserer Proletarisk Kulturfront ved Jan Wilsberg på partiet MLPD og anbefaler leserne å abonnere på avisa Rothe Fahne. Smaadahl følger opp med å si at partiet har «det best utviklede fagforeningsarbeidet» og gir det stalinistiske MLPD behørig plass i sin artikkel.

Når nå AKP skal ta seg på tak og nyorientere seg i Europa, ser jeg to farer: den ene er det jeg vil kalle stalinofobi. Det at en styrer unna partier som fremdeles har Stalin blant «klassikerne». Den andre faren er like dustete: trotskifobi. Det at en styrer unna trotskistiske partier. For det første skjer det prosesser av omgrupperinger og sammenslåinger og teoretiske nyvurderinger. Og for det annet er alle gruppene, uansett hvilken retning de tilhører, steinhardt stokkjaga av borgerskapet og sosialdemokratiet i fellesskap! Såpass pressa som det tyske venstre har vært under bølgen av tysk-nasjonal hysteri, må en etter mitt skjønn utvikle en politikk som går slik: et angrep på en retning er et angrep på alle!

Det er det tyske imperialistiske borgerskapet som er på offensiven og forbud mot PDS(Gysi) er bebudet rettslig behandlet i januar. Bare det å

opprettholde tradisjonell borgerlig ytringsfrihet kan bli litt av en jobb i Tyskland. Jeg skulle derfor ønske meg et organ fra AKP hvor en klippet fra venstreaviser, ikke bare i Tyskland, men fra hele Europa. Den epoken er over da en trengte å gløtte til den tredje verden for å finne forfølgelse av partier og fagforeningsfolk. Polititerror finnes i rikt monn også i Europa.

Det galeste vi nå kunne gjøre var å plukke ut i hui og hast noen «søsterpartier» i Tyskland, England og Frankrike. Vi må heller bruke skikkelige tid til å informere og nyorientere oss.

Det er en svakhet at en ikke har fått ut nok kunnskap om f.eks. den store studentkampen i Frankrike som samlet 200.000 demonstranter i paris 12.november. På samme vis ble ikke den tyske jernbanestreiken som var den viktigste siden 1984 - 250.000 arbeidere - ordentlig oppfanget, etc. Siden AKP har gitt første prioritet til EF-motstanden, er det en påtakelig svakhet at samarbeidet om informasjon med det europeiske venstre er så lite systematisert.

Min konklusjon er at Internasjonalt Utvalg i AKP tar initiativet til en eller annen form for informasjonsarbeid og en klippspalte ett eller annet sted.

For de av leserne som ikke lider av «trotskifobi», vil jeg også ha nevnt at aviser som Neue Arbeiterpresse (Postfach 100 105, W-4300 Essen 1, Tyskland) og Spartakist (Verlag Avantgarde, Postfach 51 06 55, 100 Berlin 51, Vest Berlin 4927866) inneholder et vell av bra informasjon.

JAN HÅRSTAD

BLOD og OLJE

Hefte om krigen i Golfen utgitt av AKP.

Pris kr 10 pluss porto.

Heftet kan bestilles fra Studietjenester

Gjøteborggt 8 0566 Oslo 5

Partidistrikter og partilag, RU og NWS kan bestille

med stor rabatt for videresalg.

Kontakt partikontoret!

Enisme eller demokratisk sentralisme?

forholde oss til. I 1980 var det umulig å kombinere kravet til sikkerhet for landsmøtet med kravet til direkte representasjon for alle lag. Hvis AKP igjen skulle bli et relativt stort parti, vil man komme i denne situasjonen på nytt. Da må man velge mellom offentlig landsmøte eller indirekte representasjon. (Da kan man f.eks. gjøre distriktsårsmøtene til valgkrets for landsmøtene, slik det gjøres i mange andre organisasjoner.) På den andre sida; hvis partiet fortsetter å krympe, kan vi til slutt avholde landsmøtet som allmøte der samtlige medlemmer deltar.

Ved avslutninga av landsmøtet forelå det ei innstilling fra valgkomiteen til valg av nytt sentralstyre. Den ordinære demokratiske prosedyren for å behandle ei slik innstilling er at det stemmes individuelt over hver enkelt kandidat, med anledning til motkandidater. Dette skjedde ikke på landsmøtet i AKP. I stedet ble landsmøtet nødt til å stemme over valgkomiteens innstilling under ett, for deretter å kunne kjempe om bare fire øvrige kandidater. Dette var et klart tilbakeskritt i forhold til slik vi har pleid å gjøre det i partiet. Til overmål var det jeg som foreslo at det skulle stemmes på denne udemokratiske måten. Hvordan henger dette sammen?

Saka var at landsmøtet var delt i fraksjoner. Det fantes en velorganisert høyrefraksjon rundt gruppa til Per Overrein og det fantes en dårligere organisert venstrefraksjon rundt flertallet i det gamle sentralstyret. Ingen av disse fraksjonene hadde flertall på landsmøtet. De politiske vedtakene bar også preg av dette. Det var kompromisser og vekslende flertall som preget landsmøtet. Høyrefløy hadde ikke noen lederkandidat å stille opp mot Siri Jensen, og måtte derfor finne

seg i å stille bak når det gjaldt sammensetninga av et nytt sentralstyre. En kan ikke velge en leder som ikke har et funksjonsdyktig styre rundt seg, eller sagt på en annen måte: ingen kan forlange at en leder i AKP skal være gissel for motsatt fløy. Venstrefløya på landsmøtet stilte derfor minimumskrav til hva et funksjonsdyktig styre ville si. På den andre sida stilte høyrefløya minimumskrav til hva slags representasjon den ville godta for i det hele tatt å ta verv i det nye sentralstyret. Valgkomiteens innstilling var altså sluttresultatet av en hard dragkamp mellom fløyene. Dette kompromisset var ganske skjørt og ville ikke tåle store endringer noen vei.

Så kom landsmøtet sammen, og delegatene meldte sine motforslag på en rekke punkter. Det kom ikke minst forslag på en rekke populære folk fra partiets sentrum og venstre opp mot en del høyrekandidater. Det lå an til at høyrefløyas representasjon kunne bli vesentlig under det den sjøl hadde definert som et minimum. Dette gikk også Per Overrein på talerstolen og sa klart fra om. Slik jeg så det, kunne vi meget lett fått en situasjon der høyrefløy hadde trukket sine kandidater og marsjert ut av landsmøtet. Dersom dette hadde skjedd på grunnlag av at partiet hadde avvist høyrefløyas politikk på alle punkter, så hadde ikke en slik utmarsj nødvendigvis vært noen tragedie. Men landsmøtet var preget av kompromisser og vekslende flertall og derfor ville en slik avslutning vært en trussel mot hele partiet.

Som en av landsmøtets dirigenter så jeg det som min oppgave å løse landsmøtet fram til en forsvarlig avslutning. Derfor grep jeg fatt i et forslag fra en av delegatene fra Telemark og

foreslo den avstemningsordenen som er referert ovenfor. Den ble vedtatt med tilslutning fra over 90 prosent av delegatene. Det var altså landsmøtet sjøl som vedtok å innskrenke sine egne demokratiske muligheter til å stemme på vanlig måte. Det kommer antakelig av at landsmøtets flertall hadde en noenlunde lik oppfatning av den situasjonen vi sto i. Fra et formelt organisasjonsmessig synspunkt var det altså ikke noe galt som skjedde, men likevel er det ingen grunn til å si seg fornøyd.

I diskusjonen om AKPs partimodell har det vært framsatt oppfatninger om at den demokratiske sentralismen er udemokratisk og umoderne, mens det skal være mye mer demokratisk og tidsmessig å tillate politiske fraksjoner. Riktig nok ble ikke dette standpunktet i sin mest ekstreme versjon vedtatt på landsmøtet, men vi har fått en fraksjonsparagraf som er så liberal at den i praksis skal gjøre det meget vanskelig å hindre organiseringa av faste politiske fraksjoner i partiet, dersom noen skulle ønske å gjøre noe sånt. (Jfr.paragraf 2 i vedtektene som ble spredd sammen med siste nummer av OPPRØR, red.)

Hva er så en fraksjon og hvorfor er det ikke demokratisk å tillate fraksjoner? En politisk fraksjon er ei gruppe som er organisert på grunnlag av en felles politisk plattform, en felles taktikk, eget nettverk, egen disiplin osv. En politisk fraksjon er kimen til et parti i partiet. Innafor en politisk fraksjon kan man ha uenigheter, men dem skjuler man utad i partiet for å oppnå størst mulig gjennomslag for fraksjonens politikk. Hvis fraksjonsvesenet tillates er det med andre ord slutt på partiets felles medlemsdemo-

krati. Og hvis man ikke skjønner teoretisk hvorfor det er sånn, bør man dra lærdom av advarselen vi fikk på landsmøtet.

På tross av at landsmøtet formelt var det mest demokratiske i AKPs historie, ble den viktigste avgjørelsen på møtet avgjort i en handel mellom noen få ledere for to stridende fraksjoner. Dersom vi tillater fraksjonsvesenet i AKP, vil dette bli normen og ikke unntaket. Delegatforsamlinger på ulike nivåer vil bli redusert til stemmekveg, mens fraksjonslederne avgjør sluttresultatet på møter seg i mellom. Og det vil være partiets død.

Alternativet til fraksjonsvesenet er den demokratiske sentralismen. Sjølsagt er det en motsetning mellom demokrati og sentralisme, men dette er ikke en absolutt motsetning. Det er en dialektisk motsetning, for dersom det ikke er sentralisme, kan det heller ikke være noe demokrati. Sagt på en annen måte: Det hjelper ingen ting at landsmøtene fatter vedtak på den mest demokratiske måten i verden, dersom disse vedtakene ikke er forpliktende for samtlige medlemmer og organer i partiet. De demokratiske beslutningene må gjennomføres dersom demokratiet skal ha noen hensikt. AKPs sjettede landsmøte tok noen nølende skritt bort fra den demokratiske sentralismen som organisasjonsprinsipp, men det vi opplevde under avslutninga av landsmøtet burde være en vekker. La oss ikke fortsatte på den galeien. Det neste landsmøtet bør gjenopprette kommunistiske organisasjonsprinsipper som norm for partiet.

PÅL STEIGAN

På tampen

OPPRØR

Et djupere oppgjør

Røde Fane er et tidsskrift for marxistisk teori og debatt. Tidsskriftet utkommer 4 ganger pr. år.

Et års abonnement: kr. 190,-

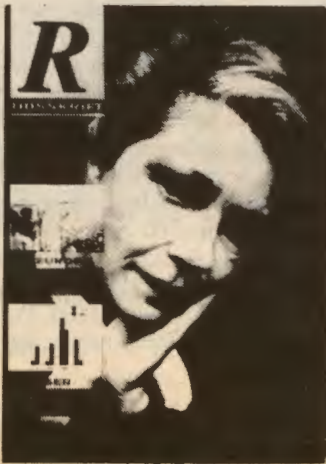
R

TILBUD TIL NYE ABONNENTER

Gratis tilsendt nr. 3/4 - 90 og abonnement 1 år: kr. 190,-

TEMA 3/4 - 90:
Norsk økonomi
Sosialisme
Kultur
Internasjonalt
Miljø

JA

Jeg vil abonnere 1 år og får samtidig tilsendt nr. 3/4 - 90, for tilsammen kr. 190,-

NAVN _____

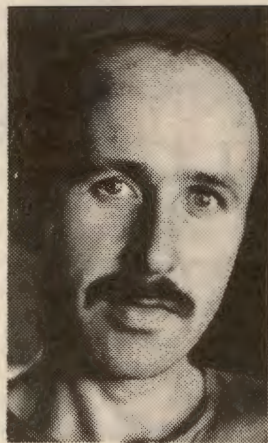
ADR _____

Sendes til: RØDE FANE, Gøteborggata 8, 0566 Oslo 5

BLOD og OLJE

Hefte om krigen i Golfen utgitt av AKP. Pris kr. 10 pluss porto. Hefte kan bestilles fra Studietjenester Gøteborggt 8 0566 Oslo 5. Partidistrikter og partilag, RU og NKS kan bestille med stor rabatt for videresalg. Kontakt partikontoret!

RØD ROSE

Farlig for LO

Stein Aamdahl var fellestilltvalgt i olje- og gassdivisjonen i Aker-konsernet. Men det varte ikke lenge. Han ble valgt før jul. Like over nyttår var LO og Aker-ledelsen samstemt. Stein Aamdahl var ikke «godkjent».

Halmstrået som ble brukt for å underkjenne valget var at en av klubbene som deltok hører hjemme i en bedrift som, etter Aker og LOs mening ikke hører til Aker-konsernet. Den er derimot med når Aker presenterer seg utad. Kampanjen mot Aam-

dahl var et sjeldent råkjør. LO-ledelsen, Fellesforbundet og LOs juridiske kontor, med sjefen Karl Nandrup Dahl, brukte juleferien til å ordne denne saken. Har noen av LOs medlemmer opplevd slik «service» fra den kanten noen gang? Kan det ha sammenheng med at Stein Aamdahl er en kjent opposisjonsskikkelse i fagbevegelsen, og at han nettopp på denne tida var sentral i forberdelsene til Trondheims-konferansen? Han fortjener all mulig støtte i en tid som helt sikkert har vært mer enn hard nok.

RØDT KORT

«Forsvars»minister

Det er ikke lett å dele ut rødt kort for tida. Grunnen er at det står kandidater i kø. Valgets kval! Men forsvarsminister Johan Jørgen Holst er i alle fall en god kandidat. Ministertittelen forsvarer han best for tida ved å være flink til å forsvare USA og krigen, mot alle angrep.

Når Norge vurderer økt

innsats, er det ikke spørsmål om å sende soldater, av følgende prinsippfaste grunn: «Vi har ingen soldater som er trent til krig i ørkenen. Vi har ingen soldater å sende.» Holst står som en klippe. Han vet nøyaktig hva Norge bør gjøre og hvorfor vi bør gjøre det: «Vi står for det vi står for ved å gjøre det

vi gjør.» En rettferdig krig er en rettferdig krig. Rødt kort er en mild straff, men Opprør rår dessverre ikke over hardere midler.

Hva har vært det viktigste ved ml-bevegelsens historie fram til nå? Opp mot bildet av ml-bevegelsen som autoritær, dogmatisk og udemokratisk, vil jeg sette det stikk motsatte bildet: Ml-bevegelsen sto for et framskrittvennlig, i innhold djupt demokratisk og intellektuelt befriende opprør mot tidas selvfølgelig sannheter, mot et dogmesystem som kan sammenfattes slik: Verden sett gjennom den hvite maktelitens briller.

Det viktigste ved ml-bevegelsen var ikke de enkelte kamppområdene eller kampene. Det viktigste var at vi sa imot. Vi var et motbilde til kapitalismen og den

gjengse, sosialdemokratiske fornuft. Vi brøyt med premisserne og den store sosialdemokratiske enigheten.

Dette er sjølsagt ikke hele sannheten om AKPs historie. Det var også slik at vi ml-ere, som med liv og lyst gikk løs på dogmene i vårt eget samfunn, langt på vei suspenderte vår kritiske sans når det gjaldt den tradisjonen vi sjøl knytta oss til. Dette er det nødvendig å gå inn i. Spørsmålet er hva vi finner når vi går inn på de såkalte svarte sidene. Finner vi noe som gir oss grunn til å bli det Johanna Schwartz har kalt «bekjendiser» - dvs stå fram og angre at vi ikke holdt oss i den sosialdemokratiske folden, at vi drømte om og sloss for kommunismen? Jeg tror ikke det. Det vi finner, vil heller føre oss lengre

bort fra sosialdemokrati og reformisme.

Vi lot oss fange innafør valget mellom to tradisjoner. Heldigvis valgte vi den revolusjonære, den kommunistiske. Men disse tradisjonene har noen felles premisser som har vist seg ødeleggende. Problemet var ikke at vi var for revolusjonære. Problemet var at vi ikke var revolusjonære nok.

Jeg er for den Marx som sa: «Arbeidere i alle land, foren dere!» og «Den som undertrykker andre, kan ikke sjøl være fri». Jeg er mot den Marx som omtalte de kvinnelige fabrikkarbeiderne som «familmødre som er konfiskert av kapitalen». Da blir de gjenstander, familiens eiendom som kapitalen har slått kloa i, ikke

handlende, kjempende, revolusjonære

krefter. Jeg er for den Lenin som sa at hvis en ikke kjemper i arbeiderklassen for kommunistisk ideologi og politikk, betyr det bare at reformismen vinner framgang. Og jeg er for den Lenin som sa at kommunistene og arbeiderne i en undertrykkemasjon har som sin fremste oppgave å kjempe mot sjåvinismen i egne rekker, ikke å bebreide de undertrykte for nasjonalistiske avvik. Jeg er for den Lenin som sa at kokkepikene må styre staten. Men jeg er mot den Lenin som trodde at en kunne flytte den kapitalistiske fabrikkens disiplin til sosialistisk produksjon og styring uten å få med en haug med stygge nisser på lasset. Jeg er for den Mao som sa at massene er de virkelige heltene, sjøl er de uvitende og dumme. Men jeg er mot den Mao som ville holde feil og problemer skjult under «Det store spranget», av redsel for å dempe folks entusiasme. Da blir masselinja ikke et spørsmål om å lytte til folks visdom, men om å bruke deres begeistring til å gjennomføre ledelsens storstilte planer.

Det gamle samfunnets verdssystem har overvintra i den kommunistiske tradisjonen sammen med det nye, revolusjonære. Jeg ønsker meg et AKP som tar et djupere oppgjør med den kapitalistiske og patriarkalske tradisjonen enn vi har gjort hittil. Det blir et oppgjør med elementer som langt på vei er felles for den tradisjonen vi har plassert oss i, og den tradisjonen vi har kjempa mot. Slik kan vi bli ei enda klarere motkraft, et enda klarere opprør mot den hvite maktelitens verdensbilde.

KJERSTI ERICSSON.